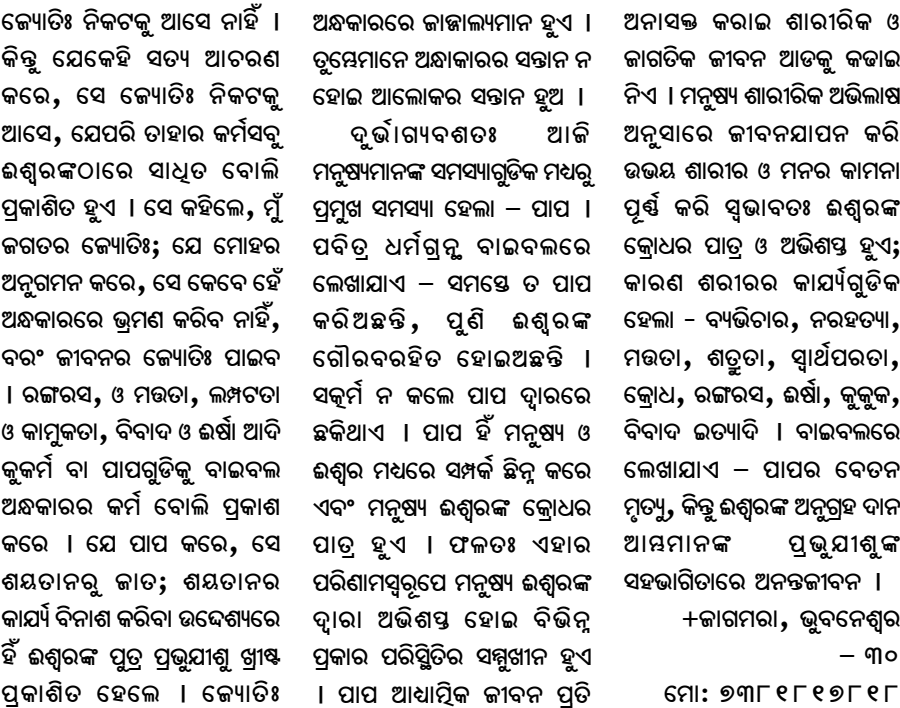


ବଡ଼ ଦିନ

ଶ୍ରୀ ବ୍ରଜକାନ୍ତ ସିଂ

ଗୃହାଳ କୁଣ୍ଡରେ ଶୁଆଇଲେ କାରଣ



ଜ୍ୟୋତିଷ ନିକଟକୁ ଆସେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେକେହି ସତ୍ୟ ଆଚରଣ କଲେ, ସେ ଜ୍ୟୋତିଷ ନିକଟକୁ ଆସେ, ଯେପରି ତାହାର କର୍ମସବୁକୁ ଶଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ସାଧୁତ ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । ସେ କେହିଲେ, ଯୁକ୍ତିକଗତର ଜ୍ୟୋତିଷ; ଯେ ମୋହବଦ୍ଧେ ଅନୁମାନ କରେ, ସେ କେବେବି ହେଁ ଜ୍ୟୋତିଷର ଶ୍ରମଣ କରିବ ନାହିଁ । ବରଂ ଜୀବନର ଜ୍ୟୋତିଷ ପାଇବକଲେ । ରଜନୀସ, ଓ ମଉତା, ଲମ୍ପଟତା ଓ କାମୁକତା, ବିବାଦ ଓ ଈର୍ଷା ଆଦିକୁ କୁକୁର୍ ବା ପାପପୁଡ଼ିକୁ ବାସବଦଳ ଅନ୍ଧକାରର କର୍ମ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରେ । ଯେ ପାପ କରେ, ସେକା, ଯେକା ଶାସ୍ତ୍ରମାନୁକୃତ କାତା, ଶିକ୍ଷତାନୁକୃତ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ବିନାଶ କରିବା ଗରବୋଂରେକେ ହେଁ ଶଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ପ୍ରଭୁଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ । ଜ୍ୟୋତିଷ

ଅଧିକାରରେ କାଜୀଲାମାନ ହୁଏ ।
ତୁମେମାନେ ଅଧିକାରର ସନ୍ତାନ ନ
ହୋଇ ଆଲୋକର ସନ୍ତାନ ହୁଅ ।
ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ଆଜି
ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ
ପ୍ରଶ୍ନର ସମସ୍ୟା ହେଲା - ପାପ
ପବିତ୍ର ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ବାଇବେଲରେ
ହୋଇଥିବା - ସମସ୍ତେ ତ ପାପ
କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଈଶ୍ବରଙ୍କ
ଗୌରବରହିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ସବୁଠି ନ କଲେ ପାପ ଦ୍ବାରରେ
ଛକିଥାଏ । ପାପ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ
ଈଶ୍ବର ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ଛିନ୍ନ କରେ
ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଲୋଥ
ପାତ୍ର ହୁଏ । ଫଳତଃ ଏହା
ପରିଣାମସ୍ବରୂପେ ମନୁଷ୍ୟ ଈଶ୍ବରଙ୍କ
ଦ୍ବାରା ଅଭିଶପ୍ତ ହୋଇ ବିଭିନ୍ନ
ପ୍ରକାର ପରିସ୍ଥିତିର ସନ୍ତାନ ହୁଏ ।
ପାପ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନ ପ୍ରତି

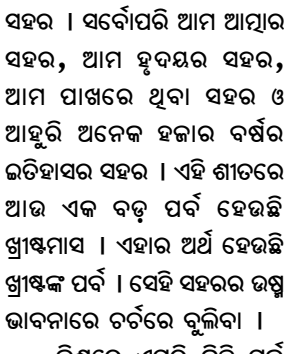
ଆନସକ୍ତ କରାଇ ଶାରୀରିକ ଓ
ଜାଗରିକ ଜୀବନ ଆଡ଼କୁ କଢ଼ାଇ
ନିଏ । ମନୁଷ୍ୟ ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷ
ଅନୁସାରେ ଜୀବନଯାପନ କରି
ଉଭୟ ଶାରୀର ଓ ମନର କାମନା
ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ପାରୁ ବରଫ ଶଶ୍ବରଙ୍କ
କ୍ରୋଧର ସାତ୍ର ଓ ଅଭିଶପ୍ତ ହୁଏ;
କାରଣ ଶରୀରର କାୟର୍ପୁଣ୍ଡିକ
ହେଲା - ବ୍ୟଭିଚାର, ନରହତ୍ୟା,
ମଉତା, ଶତ୍ରୁତା, ସ୍ବାଧିପତତା,
କ୍ରୋଧ, ରଗରସ, ଈର୍ଷ୍ୟା, ବୁଦ୍ଧି,
ବିବାଦ ଇତ୍ୟାଦି । ବାହ୍ୟକଲରେ
ଲେଖାଯାଏ - ପାଦର ବେତନ
ମୃତ୍ୟୁ, କିନ୍ତୁ ଶଶ୍ବରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ
ଆମନାଜଙ୍କ ପ୍ରଭୁଯାଶୁଙ୍କ
ସହଭାଗିତାରେ ଅନନ୍ତଜୀବନ ।

+ଜାଗମତା, ଭୁବନେଶ୍ବର
- ୩୦

ମୋ: ୭୩୮୮୧୧୭୮୧୮

ପବିତ୍ର ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ବାବଦଲ
ଅନୁସାରେ, ଯାଣ୍ଠିସ୍ତ୍ରୀଂଙ୍କ ଜନ୍ମ
ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
ଯେପରି ଲେଖାଯାଏ - କାରଣ
ଶ୍ୱର ଜଗତକୁ ଏତେ ପ୍ରେମ କଲେ
ହେ, ସେ ଆପଣା ଅଦ୍ଭୁତତା ପ୍ରଦର୍ଶିତ
ବାନ କଲେ, ଯେପରି ଯେକେହି
ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ
ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଯେଣୁ ଜଗତର
ଜଗତର ବିଚାର କରିବାକୁ ଶ୍ୱର
ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ପ୍ରେରଣ ନ କରି,
ଜଗତ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ପୁଣି
ଲେଖାଯାଏ - ସେ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ
କରିବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କ
ନାମ ଯାଣ୍ଠି ଦେବ, କାରଣ ସେ
ଆପଣା ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର
ସମସ୍ତ ପାପକୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବେ
। ଯାଣ୍ଠି ନାମ ଶବ୍ଦଟି ମୂଳ ଶବ୍ଦ
ହିନ୍ଦୁ ଗାୟାତ୍ରୀ ସିଦ୍ଧି ଯାହାର ଅର୍ଥ
‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା’ ବା ପ୍ରଭୁ

‘ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟାସ’ ବଡ଼ ଦିନର ବଡ଼ କାଳ୍ପନା



ମୁଖ୍ୟ ଉନ୍ନତ ଥିଲା । ସେ ଜୀବନରେ
ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହଜିଯାଇଥିବା, କିମ୍ବା
ଆତ୍ମସତ୍ୟ ଓ ଅସହଯୋଗର
ଶିକାର ହୋଇଥିବା
ଲୋକମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶା
ଏବେ ତାଙ୍କ ଜୀବନର
ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ
ବିତାଳଥିଲେ । ତଥାପି, ସେ ଜଣେ
ଅଳ୍ପ ସମୟର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ।
ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ପ୍ରେମର ସ୍ତରରେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ୍ତ ରଖିବାକୁ
ଦେଖା କରିବାରେ କୌଣସି ଦୋଷ
ନଥିଲା । ମଣିଷ ତାଙ୍କୁ ମଣିଷ ପରି
ବଞ୍ଚିବାକୁ ଦେଲା ନାହିଁ । ତେଣୁ
ଜୀବନର ଦୀର୍ଘ ଯାତ୍ରା ସମୟରେ
ତାଙ୍କୁ ଅତି ସମୟରେ ଆଗକୁ
ବଢ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଇ ନାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ ସେ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟର ଅଗଣିତ
ଉପାହରଣ ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ିଥିଲେ ।
ଜୀବନର ଏକ ଛୋଟ ବୃତ୍ତର
ମଧ୍ୟଭାଗରୁ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ
ପରି ସବୁକିଛି ସଂଗଠିତ କରିବାକୁ
ପଡ଼ିଲା । ସେ ଏକ ନୂତନ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସହିତ
ଲୋକଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି । ସମସ୍ତ
ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କ ହୃଦୟରେ
ନୂତନ ଆଶା ଭରିବା ପାଇଁ
ଆବଶ୍ୟକ ଶକ୍ତି ପାଇବାରେ
ତାଙ୍କର ଅସାମ ସମତା ମଧ୍ୟ ଥିଲା
। କେବଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବଦଳାରେ
କାହାର ଆଶୁ ପଛରେ ଅନୁଗମନ
ହେବାର ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ ତାଙ୍କ ମନରେ
କେବେ ବି ଠିକିଲା ନାହିଁ । କହିବା
ବାହୁଲ୍ୟ ସମସ୍ତ ସ୍ୱାଧୀନତା
ଅଦୈଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସେ
ପ୍ରେରଣାଦାତା ଥିଲେ । ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ରାସ୍ତା
ଦେଇଥିଲେ ।
ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେ ଆମର
ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚତ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି
ମହାପୁରୁଷ । ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର
ଆରମ୍ଭରୁ ସେ ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ନେତା
ଭାବରେ ପରିଚିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ସେ ଜଣେ ଅତି ସାଧାରଣ
ପରିବାରର ସନ୍ତାନ ।
ସେତେବେଳେ ସେ ଓ ପରିବାରର
ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଜୀବନ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଖରାପ ଦୂର୍ଦ୍ଦିସ୍ବସ୍ଥ ଥିଲା । ସେ ଜଣେ
ସରଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଘରେ ଜନ୍ମ
ହୋଇଥିଲେ । ସେ ନିଜେ ତାଙ୍କ
ପିତା ଦେଇଥିବା ବୃତ୍ତିକୁ ତାଙ୍କ
ଜୀବିକା ପାଇଁ ବାଛିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ
ଏହା ଭାବିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଯେ
ସେ କିପରି ଅତି ସାଧାରଣ
ମଣିଷଠାରୁ ଅତି ଅଳ୍ପ ଆୟ ଓ
ସାମାନ୍ୟ ବୟସର ଉପରେ ନିର୍ଭର
କରି ଜଣେ ଅଲୋକିକ ମଣିଷ ତେବେ
ପରିଣତ ହେଲେ ।

ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ତାରିଖ ବିଷୟରେ
କିଛି ମତ ଅଛି । ଅନେକ
ଖୋଜାଖୋଜି ପରେ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମର
ପ୍ରକୃତ ତାରିଖ ମିଳିନାହିଁ । ଏହା
ଶ୍ରୀକ୍ଷିଆନମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ପୁସ୍ତକ
ବାଇବେଲରେ ମଧ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ
ନହୋଇନାହିଁ । ତେବେ ଅନୁମାନ
କରାଯାଏ ଯେ ସେ ରୋମ ସମ୍ରାଟ
ଅଗଷ୍ଟସଙ୍କ ସମୟରେ ଜନ୍ମ
ହୋଇଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ
ରୋମବାସୀଙ୍କ ସେବା ପାଇଁ
ତାଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧୀ କ୍ରିସ୍ଟିନସଙ୍କୁ
ସମସ୍ତ ବାୟୁ ବିଆୟାଉଥିଲା ।
ଯାହାକୁ ଜନ୍ମ ବିଷୟରେ କିଛି ନୂତନ
ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ଜଣାଶୁଣା । କିନ୍ତୁ
ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ତାରିଖ ଓ ଜନ୍ମ ବର୍ଷ
ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କିଛି
ଜଣା ନାହିଁ ।

ଅବଶ୍ୟ ଆଜିର ଦିନଟି ନିଜ
ପଛଟିରେ ଅଗ୍ରଗତି କଲା । ଯାହାକୁ
ସେ ନିଜେ ଇତିହାସରେ ପରିଣତ
ହୋଇଛନ୍ତି । ପରେ ତାଙ୍କର
ଅନୁଗାମୀମାନେ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନ
ପାଳନ କରିବାକୁ ଚାହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ତିଥିକ୍ ସମସ୍ୟାର ସାମ୍ନା କରିବାକୁ
ପଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର
ନିଜସ୍ବ ଚିନ୍ତାଧାରା ନିଜର ଏକ
ଅବୃଣ୍ଣ୍ୟ ପଣିଆ ଭାବ ନଥିଲା ।

ଯାହାଫଳରେ ସେମାନେ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ରଖି ଶେଷରେ
ସିଖାନ୍ତରେ ସମସ୍ତେ ସ୍ଥିର କଲେ ।
ପ୍ରତିବର୍ଷ ତି ସେୟର ୨୫ରେ
ଯୀଶୁଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନକରି
କରାଯାଏ । ସେହି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ
ସେହି ଦିନ ସମଗ୍ର ରୋମରେ
ପର୍ବ ସହିତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପର୍ବ ମଧ୍ୟ ପାଳନ
କରାଯାଉଥିଲା । ତେଣୁ ଯୀଶୁଙ୍କ
ବିଷୟରେ କଞ୍ଚନା କରାଯାଇପାରେ
ଏହା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେବାର ପ୍ରତୀକ
ଥୁଲା । ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନକୁ ତିନିଦିନ କରିବା ପାଇଁ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ନାମରେ ନାମିତ
ହେଲା ।

ସେହି ଦିନଠାରୁ ପର୍ବରେ ପ୍ରଥମ
ଯୀଶୁଙ୍କ ଭକ୍ତମାନେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ
ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ
ବିଶେଷ ଉପାସନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ସେଦିନ ସେମାନେ ସେହି
ଆୟୋଜନ କରିଥିଲେ । ଚନ୍ଦ୍ର
ପରିସରରେ ଏହି ପର୍ବ ଆନନ୍ଦରେ
ହୁଏ । ତା’ପରେ ଏହା ଘରେ ଘରେ
ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଭକ୍ତି
ସମ୍ମାନ ଓ ପ୍ରେମର ଏକ ଝଲକ
ସମସ୍ତେ ସେହି ଇଭେଣ୍ଟରେ ଏକାଠି
ଦେଖାଯାଉଥିଲେ । ଏହା
ଭାବପ୍ରବଣତା ସହିତ, ନିଜ ମନ
ମଧ୍ୟ ସିଖତାର ସ୍ବର୍ଗରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ହେଲା । ଏପରିକି ସେହି ସମୟରେ
ସେମାନଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଉତ୍ସବକରଣ
ସଂଖ୍ୟା ବହୁତ କମ ଥିଲା । ତେଣୁ
୨୫ ତିସେହିଦିନରେ ଇଭେଣ୍ଟ
ସମସ୍ତଙ୍କ ଦକ୍ଷତାକୁ ଅତି
କୈଶଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛି ।

ଯଦିଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମ
ତାରିଖ ବିଷୟରେ ମତଭେଦ
ରହିଛି, ତଥାପି ସମସ୍ତେ ସମମତ
ଅଟନ୍ତି ଯେ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୪
ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ।
କେଲୁକିଟନ ସହରଠାରୁ ପାଞ୍ଚ
କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଥିବା
ବେଥଲେହମ ନିକଟସ୍ଥ ନାଜରିତ୍

ନାମକ ଏକ ଛୋଟ ଗାଁରେ ଘୋଡ଼ା ଖାଇଲେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଜନ୍ମ ପରେ ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ଥିଲା ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଇବାକୁ ରଖାଯାଇଥିବା ଘାସର ଶଯ୍ୟା । ତାହା ପିତା ଯୋଗେଷ୍ଟ ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସୈନିକ ପରି ମା ଓ ପୁଅକୁ ଜରି ରହିଥିଲେ । କାରଣ ସେ ବୃଦ୍ଧ ଥିଲେ ଯେ ଏହି ପିଲା ନିଜେ ଭରବାନଙ୍କ ଦୂତ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ନୁହଁନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ଭୟ କରୁଥିଲେ ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ରୋମାନ ଶାସକମାନେ ମଧ୍ୟ ସବୁକିଛି ଜାଣିପାରନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେହି ନବଜାତ ଶିଶୁକୁ ଏବୁନିଆରୁ ହଟାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ଓ ସେମାନେ ଅତି ଗୁରୁତର ତାହା କରିବେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୁଅର ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ପଡିଥିଲା ।

ସେତେବେଳେ ସେହି ଛୋଟା ପିଲାଟି କାବିତ ଥିଲା । ତା' ପରେ ତାଙ୍କ ସହିତ କ'ଣ ହେଲା ତାହା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯାହା ତଥାପି ଆମ ହୃଦୟରେ ଅମର ଅଟନ୍ତି । ସେହି ଦିନର ବେଳେହୀନ ସେହି ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମସ୍ତ ସଂଗୃହିତ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ସହିତ ଏହାର ଗୌରବରେ ବିଦ୍ୟମାନ । ପ୍ରିତିବର୍ଷ ୨୫ ଡିସେମ୍ବରରେ ହଜାର ହଜାର ଖୋଜ ଯୋଗରେ ବଢ଼ିତ ହୁଅନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ସମସ୍ତେ ପର୍ବ ପଡିଆରେ ଏକ କୃତ୍ରିମ ସ୍ଥିର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ସହାନୁକୃତିର ଲୁହ ଯାହା ସରଳ ଆଖିରେ ଜଳୁ ହୋଇଥିଲା ଓ ଅଜ୍ଞତରେ ଉଭୟ ଆଖୁରୁ ଖସିଗଲା । ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଏହା ଏକ ବଡ଼ ସାହ୍ନୁନା ନିଜେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସର ଏହି ପବିତ୍ର ଦିନରେ ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନର ବଡ଼ ଧାରଣା ପୁରଣ କରିବାରେ

ସମ୍ପଦ ହୋଇଛନ୍ତି ।
ଦେଖୁବାକୁ ଗଲେ ବିଶ୍ୱର
ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ଡିସେମ୍ବର ୨୫
ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସରେ ବିଭିନ୍ନ
ଧାର୍ମିକ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରାଯାଏ ।
ଉପାହରଣ ସ୍ୱରୂପ କ୍ୟାଥୋଲିକ
ଦେଶରେ କେବେ ଡିସେମ୍ବର ୨୫
ପୂର୍ବ ଦିନରେ ଧାର୍ମିକ ଶୋଭାଯାତ୍ରା
ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ । ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ
ସାଞ୍ଜକୁ ପିନ୍ଧି ଧାର୍ମିକ
ଶୋଭାଯାତ୍ରା ଦେଖୁବାକୁ ମିଳେ ।
କିଛି ଦେଶରେ ଏହି ଦିନରେ
ଉପହାର ଆଦାନପ୍ରଦାନ କରିବା
ପରମ୍ପରା ରହିଛି । କିଛି ସ୍ଥାନରେ
ଭୋଜି ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଏ ।
ଆମ ଦେଶରେ ବିଶେଷକରି ବିଭିନ୍ନ
ସ୍ଥାନରେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଝିଲିମିଲି
ଆଲୋକରେ ସଜାଇ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକ
ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ସଜା କରି ଏହି
ଦିନ ପାଳନ କରାଯାଏ ।
ଚର୍ଚ୍ଚରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ
ଜୀବନକୁ ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ
ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଏ ।
ଯେଉଁଥିରେ ଗୁଡ଼ିଆ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ
ବିଭିନ୍ନ ମଡେଲ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ଅଛି ।
ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ସାଞ୍ଜକୁ
ପିନ୍ଧି ସଜାଇ ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କ
ବିଭିନ୍ନ ଉପହାର, ଚକୋଲେଟ
ଇତ୍ୟାଦି ଦେବାର ମଧ୍ୟ ପରମ୍ପରା
ରହିଛି । ସେହି ସମୟରେ
ସନ୍ଧ୍ୟାମାନେ କେଜ୍, ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ
ଗଛ, ଲାଲ ପୋଷାକ, ଟୋପି
ବେଲୁ ଭଳି ବିଭିନ୍ନ ମନକୁଆ
ଜିନିଷ କିଣି ପିଲାମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା
ପୂରଣ କରନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସମାନେ
ଏହି ସମୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଦିନ
ଚର୍ଚ୍ଚିତ୍ର ଆସନ୍ତି ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ
ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି । ଏହି ଦିନକୁ
ଆଉ ଏକ ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି ଯେ
କେଜ୍ କାଟିବା । ଏବେ ପ୍ରାୟ
ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏହି କେଜ୍
କାଟିବାର ପ୍ରଥା ଅଛି ।
ବିଶେଷକରି ଏହି ଦିନ ବଜାରରେ
ଅନେକ ପ୍ରକାରର କେଜ୍
ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ତେଣୁ ଏହି
ସମୟରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ
କେଜ୍ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରାଯାଏ ।
ଏହି ପର୍ବକୁ ଚାରି ପାଖରେ

ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟ
ଦେଖାଯାଏ ।

ମେରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ଦିନରେ
କେକ୍ ତିଆରି ହୁଏ । ଘର ଘର
ବୁଲି କେକ୍ ବାଣ୍ଟିବାର ଏକ ପ୍ରଥମ
ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଯଦିଓ ଏଗୁଡ଼ିକ ଟିକେକି
ପୁରୁଣା ଧାରଣା, ତଥାପି ଏଗୁଡ଼ିକ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଲୋପ
ପାଇନାହିଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ଧର୍ମର ପର୍ବ, ଆଜି ଏହା ସମଗ୍ର
ବିଶ୍ୱର ଏକ ପର୍ବ ପାଳିତେଛି ।
ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ କେବଳ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କର ପର୍ବ ଭାବରେ
ସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇନାହିଁ । ଏହା ବିଶ୍ୱର
ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ଉଦ୍‌ବାରତା,
ମାନବିକତା, ପ୍ରେମ, ପ୍ରେମ ଓ
ମାନବିକତାର ଏକ ପର୍ବ ପାଳିତେଛି ।
। ଆଜି ହିଂସାର ଏହି ବିଶ୍ୱରେ
ପ୍ରେମ, ଦାନଶୀଳତା, କ୍ଷମା,
ପ୍ରେମ ଓ ମାନବିକତାର ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ
କାରଣ ଯାହା ନିଜକୁ ଜୁଣିବିଣିଷ
କରି, ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ଜୀବନକୁ
ବଳିଦାନ ଦେଇ, ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ
ସୁଖ ଓ ଶାନ୍ତି, ମାନବତା,
ଉଦ୍‌ବାରତା କାମନା କରିଥିଲେ ଓ
ପ୍ରେମର ପ୍ରବାହକୁ ଜାରି ରଖିବା
ପାଇଁ ଆଗେଇ ଆସିଥିଲେ । ତେଣୁ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ମାଧ୍ୟମରେ ସେହି
ମହାନ ଧାରଣାକୁ ପାଳନ
କରିଆସୁଛେ ।

ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ । ମହାନ
ଭାବନା, ମହାନ ଚିନ୍ତାଧାରା,
ମହାନ ସମ୍ବର୍କ୍ଷର ଏକ ଦିନ । ଯାହା
ଦେଖାଗଲେ ଯେ କିପରି ଆମର
ଜୀବନକୁ କ୍ଷମା, ଉଦ୍‌ବାରତା, ପ୍ରେମ,
ବନ୍ଧୁତା ଓ ପ୍ରେମରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
କରାଯାଇପାରିବ । ଯାହା ଜୀବନର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଆବଶ୍ୟକ । କାରଣ ଏହି ପର୍ବ ଧାରଣା
ବିଶ୍ୱରେ ମହାନ ଚିନ୍ତାଧାରା ମହାନ
ଆଦର୍ଶକତା ସହିତ ପାଳିତ
ହୁଏ...!!!

ଅଧକ୍ଷ, ମହାନଦୀବିହାର ମହିଳା
ସ୍ନାତକ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ

କଟକ - ୪

ମୋ : ୯୦୪୦ ୧୫୧୪ ୭୭

ବାଲେଶ୍ୱର

୪

୨୫ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୨୫, ଗୁରୁବାର

ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ୍ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନଗଦ ଅଭାବ ଏବଂ ଆରବିଆଇର ହସ୍ତକ୍ଷେପ

ଭାରତୀୟ ଅର୍ଥନୀତି ପାଇଁ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥା ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ, ଭାରତୀୟ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କ (ଆରବିଆଇ) ବଜାରରେ ନଗଦ ଅର୍ଥ (Liquidity) ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ଏକ ବୃହତ ଯୋଜନା ଘୋଷଣା କରିଛି । ଆର୍ଥିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସ୍ଥିରତା ବଜାୟ ରଖିବା ଏବଂ ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ୍ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଦେଇଥିବା ଅର୍ଥାଭାବକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ପ୍ରାୟ ୨,୯୦,୦୦୦ କୋଟି (୨.୯ ଲକ୍ଷ କୋଟି) ଟଙ୍କା ବଜାରକୁ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି । ଏହି ବିଶାଳ ପରିମାଣର ଅର୍ଥରାଶି ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇଟି ପ୍ରମୁଖ ଉପାୟରେ ବଜାରରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବାକୁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି, ଯଥା: ସରକାରୀ ପ୍ରତିଭୂତି ବା ବଣ୍ଟ କ୍ରୟ (Open Market Operations - OMO) ଏବଂ ବୈଦେଶିକ ମୁଦ୍ରା ବିନିମୟ ବା ଫ୍ଲୋ ନିଲାମ (Forex Swap Auction) । ଆଗାମୀ ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମ୍ପାଦିତ ହେବ, ଯାହା ଭାରତୀୟ ଅର୍ଥନୀତିକୁ ଏକ ନୂତନ ଗତି ପ୍ରଦାନ କରିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଏଭଳି ଏକ ବଡ଼ ପଦକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରି ପଡ଼ିଲା, ତାହା ଦୃଷ୍ଟିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଗତ କିଛି ସପ୍ତାହ ହେବ ଭାରତୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ନଗଦ ଅର୍ଥର ଘୋର ଅଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଛି । ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଡିସେମ୍ବର ୧୭, ୨୦୨୫ ସୁଦ୍ଧା ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲିକ୍ୱିଡିଟି ନିଅଞ୍ଚ (Liquidity Deficit) ପ୍ରାୟ ୬୦,୦୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ସାଧାରଣତଃ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ପାଖରେ ବଳକା ଅର୍ଥ ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହାର ବିପରୀତ ଚିତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ଏହି ଅର୍ଥାଭାବ ପଛରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇଟି କାରଣ ରହିଛି । ପ୍ରଥମତଃ, କର୍ପୋରେଟ୍ ସଂସ୍ଥାନୀୟ ଡାହାଣ ଅଗ୍ରାମ ଟିକସ (Advance Tax) ପୈଠ ଏବଂ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ସେବା କର (GST) ବାବଦକୁ ବିପୁଳ ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ସରକାରଙ୍କ ଖାତାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଛି । ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟବସାୟୀ ଓ କମ୍ପାନୀମାନେ ଟିକସ ଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଟଙ୍କା ବାହାରି ସରକାରଙ୍କ ପାଖକୁ ଚାଲିଯାଏ, ଫଳରେ ବଜାରରେ ନଗଦ ଟଙ୍କାର ଅଭାବ ଦେଖାଦିଏ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ହେଉଛି ବୈଦେଶିକ ମୁଦ୍ରା ବଜାରରେ ଆରବିଆଇର ହସ୍ତକ୍ଷେପ । ଗତ କିଛି ଦିନ ହେବ ଆମେରିକୀୟ ଡଲାର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭତାରେ ଭାରତୀୟ ଟଙ୍କାର ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲା । ଟଙ୍କାର ମୂଲ୍ୟକୁ ସ୍ଥିର ରଖିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଏହାର ଅତ୍ୟଧିକ ପତନକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କ ବଜାରରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ଡଲାର ବିକ୍ରି କରିଛି । ଅର୍ଥନୀତିର ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଯେତେବେଳେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଡଲାର ବିକ୍ରି କରେ, ସେତେବେଳେ କ୍ରେତାମାନେ (ମୁଖ୍ୟତଃ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ) ଏହାର ବଦଳରେ ଟଙ୍କା ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବଜାରରୁ ଟଙ୍କା ଆରବିଆଇ ପାଖକୁ ଫେରିଯାଏ, ଯାହା ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଟଙ୍କାର ଅଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ତେଣୁ, ଏହି ଦୁଇଟି କାରଣ ଯୋଗୁଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆରବିଆଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁନର୍ବାର ବଜାରରେ ଟଙ୍କା ଭର୍ତ୍ତି କରିବାକୁ ଯାଉଛି ।

ଆରବିଆଇର ଏହି ୨.୯ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଯୋଜନାକୁ ଯଦି ଆମେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା, ତେବେ ଦେଖିବା ଯେ ଏହାକୁ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ, ଆରବିଆଇ 'ଓପେନ୍ ମାର୍କେଟ୍ ଅପରେସନ୍' (OMO) କ୍ରିୟାରେ ସମୁଦାୟ ୨ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କାର ସରକାରୀ ବଣ୍ଟ କ୍ରୟ କରିବ । ଏହା ତାରୋଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ କରାଯିବ । ପ୍ରତି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ୫୦,୦୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବଣ୍ଟ କିଣାଯିବ । ଏହି ନିଲାମ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଡିସେମ୍ବର ୨୯, ୨୦୨୫ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଜାନୁଆରୀ ୨୨, ୨୦୨୬ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ କହିଲେ, ଡିସେମ୍ବର ୨୯, ଜାନୁଆରୀ ୫, ଜାନୁଆରୀ ୧୨ ଏବଂ ଜାନୁଆରୀ ୨୨ ତାରିଖରେ ଏହି ତାରୋଟି ନିଲାମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ଆରବିଆଇ ବ୍ୟାଙ୍କମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବଣ୍ଟ କରିବ ଏବଂ ମୁଦ୍ରା ବଜାରକୁ ସକ୍ରିୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି । ଏହି ପଦକ୍ଷେପର ଅର୍ଥନୈତିକ ପ୍ରଭାବ ଉତ୍ପାଦ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବଜାରର ସମାବଦା ରହିଛି । ପ୍ରଥମତଃ, ଏହା ଡାହାଣ ବଣ୍ଟ ଯିଲ୍ଡ (Bond Yield) ବା ସରକାରୀ ରଣପତ୍ର ଉପରେ ମିଳୁଥିବା ସୁଧ ହାର ହ୍ରାସ ପାଇବ । ଯେତେବେଳେ ବଜାରରେ ଚରମତା କମିଯାଏ, ସେତେବେଳେ ବଣ୍ଟ ଯିଲ୍ଡ ବଢ଼ିଯାଏ, ଯାହା ସରକାର ଏବଂ କର୍ପୋରେଟ୍ କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରଣ ନେବା ମହଙ୍ଗା କରିଦିଏ । ଗତ କିଛି ଦିନ ହେବ ୧୦ ବର୍ଷିଆ ସରକାରୀ ବଣ୍ଟର ଯିଲ୍ଡ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା । ଆରବିଆଇର ଏହି ଘୋଷଣା ପରେ ବଣ୍ଟ ଯିଲ୍ଡ କମିପାରେ । ଏହାଡାହାଣ କେବଳ ସରକାର ନୁହେଁ, ବରଂ ଘରୋଇ କମ୍ପାନୀମାନେ ମଧ୍ୟ କମ୍ ସୁଧରେ ବଜାରରୁ ରଣ ଉଠାଇ ପାରିବେ, ଯାହା ନିବେଶ ଏବଂ ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧିରେ ସହାୟକ ହେବ । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ବ୍ୟାଙ୍କମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ଉପଲବ୍ଧ ହେବା ଫଳରେ ସାଧାରଣ ଲୋକ ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ରଣ ମିଳିବା ସହଜ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ରଣର ଚାହିଦା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥାଭାବ ଯୋଗୁଁ ବ୍ୟାଙ୍କମାନେ ସୁଧ ହାର ବଢ଼ାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଥିଲେ । ଆରବିଆଇର ଏହି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଫଳରେ ସ୍ପଷ୍ଟିଆଦି ସୁଧ ହାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରହିବ ଏବଂ ରଣ ପ୍ରବାହ (Credit Flow) ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ବିଶେଷକରି ଗୃହ ରଣ, ଗାଡ଼ି ରଣ ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟିକ ରଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିପାରେ । ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ପାଖରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅର୍ଥ ରହିଲେ ସେମାନେ ଅଧିକ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ରଣ ଦେବାକୁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିବେ, ଯାହା ଅର୍ଥନୈତିକ ଗତିବିଧିକୁ ଦୃଢ଼ୀଭୂତ କରିବ । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଏହା ଆରବିଆଇର ଦୂରଦୃଷ୍ଟିସମ୍ପନ୍ନ ନୀତିର ପରିଚୟ ଦିଏ । ୨୦୨୫ ବର୍ଷର ଶେଷ ଭାଗରେ ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱ ଅର୍ଥନୀତିରେ ଅନିଶ୍ଚିତତା ଲାଗି ରହିଛି ଏବଂ ଆମେରିକାରେ ସୁଧ ହାରକୁ ନେଇ ନାନା କଟ୍ଟନାକଟ୍ଟନା ଚାଲିଛି, ସେତେବେଳେ ଭାରତୀୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କର ଏଭଳି ସକ୍ରିୟ ପଦକ୍ଷେପ ନିବେଶକମାନଙ୍କ ମନରେ ବିଶ୍ୱାସ ଜନ୍ମାଇବ । ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କର ଗଭୀର୍ବ ଏବଂ ମୁଦ୍ରାମାନିତ କମିଟି (MPC) ସର୍ବଦା ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାତି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛି ଯେ ଆରବିଆଇ କେବଳ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାତିକୁ ନେଇ ଚିନ୍ତିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଯେପରି ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୁଏ, ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସଜାଗ ଅଛି ।

ତେବେ, ଏହି ବିପୁଳ ପରିମାଣର ଲିକ୍ୱିଡିଟି ଯୋଗାଣ ଯେପରି ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାତିକୁ ପୁନର୍ବାର ଉପରମୁଖ୍ୟ ନ କରେ, ସେଥିପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ବଜାରରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଟଙ୍କା ରହିଲେ ଜିନିଷପତ୍ରର ଦରଦାମ ବଢ଼ିବାର ଆଶଙ୍କା ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯେହେତୁ ବଜାରରେ ପ୍ରଚୁରତର ଅର୍ଥର ଅଭାବ ରହିଛି, ତେଣୁ ଏହି ନିବେଶ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାତି ବଢ଼ାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅର୍ଥନୀତିକୁ ସ୍ଥିର କରିବାରେ ଅଧିକ ସହାୟକ ହେବ ବୋଲି ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଆରବିଆଇ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛି ଯେ ସେମାନେ ବଜାରର ସ୍ଥିତି ଉପରେ ତୀବ୍ର ନଜର ରଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ୨.୯ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଲିକ୍ୱିଡିଟି ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଆରବିଆଇର ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏକ ସମୟୋପଯୋଗୀ ଏବଂ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ପଦକ୍ଷେପ । ଏହା କେବଳ ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ୍ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଦେବ ନାହିଁ, ବରଂ ସମଗ୍ର ଅର୍ଥନୀତିରେ ରକ୍ତ ସଞ୍ଚାଳନ ଭଳି କାମ କରିବ । ଏହାଡାହାଣ ନିବେଶ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ, ଉଦ୍ୟୋଗ ଜଗତରେ ଉତ୍ସାହ ଫେରିବ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ପାଇଁ ରଣ ସୁବିଧା ସହଜ ହେବ ।



ନାରାୟଣ ଚନ୍ଦ୍ର ବିଶ୍ୱାଳ

ଆପଣ ଉକ୍ତ ସ୍ତରରେ ଗୀତ ଶୁଣୁଛନ୍ତି କି ? ସହଜେ ତ ବିବାହ ବା ବିଭିନ୍ନ ସାମାଜିକ ଏପରିକି ରାଜନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ କାନଫଟା ବାଜା ଗୀତର ରୋଷଣା ଦିନକୁ ଦିନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚତ ହେଉଛି । ତେବେ ଏସବୁ ଭିତରେ ଆପଣ ନିଜେ ଟିକେ ସତର୍କ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ସୁମଧୁର ଓ ଶ୍ରୁତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଗୀତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦେଇଥାଏ । ତେବେ ନିକଟରେ ଏକ ଚମକପ୍ରଦ ଘଟଣା ଅଗଣିତ ଭାରତୀୟ ମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ ସଂଗୀତପ୍ରେମୀଙ୍କୁ ଗଭୀର ଦୁଃଖ ଭିତରକୁ ଠେଲି ଦେଇଛି । ଆମ ସମୟର ତଥା ବଳିଉଡର ଲୋକପ୍ରିୟ ପ୍ରତିଅୟଣୀ ସୁମଧୁର ଗାୟିକା ଏହି ଉକ୍ତ ଶ୍ରବଣ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାତ ଶିଳ୍ପୀର ହୋଇ ନିଜେ ପ୍ରମୁଖ ଖବର ପାଲଟିଛନ୍ତି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବାକଶ୍ରବଣ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ପରୀକ୍ଷା ନିରୀକ୍ଷା ପରେ ଏହା ଏକ ବିରଳ ଭୂତାଶୁଳନିତ ସ୍ୱାୟତ୍ତ ଶ୍ରବଣ ହୀନତା ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଲା । ଯାହାକୁ ଆମ ଇଏନଟି ଚିକିତ୍ସା ପୀଠରେ ସେନ୍ସୋରିନ୍ୟୁରାଲ ହିୟରିଂ ଲସ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହି ସମସ୍ୟାରେ ରୋଗୀଙ୍କର କାନର ଭିତର ଅଂଶ ବା ଅଡିଟୋରି ନର୍ଭକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଥାଏ । ଆମ ମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଭାବିକ କାନ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ୭୦ ଡେସିବିଲ ତାନ୍ତ୍ରତାର ଶବ୍ଦ ନିରାପଦ ରହିଛି । ତେବେ ଉପରୋକ୍ତ ସେନ୍ସୋରିନ୍ୟୁରାଲ ହିୟରିଂ ଲସ୍ କାରଣ ପାଇଁ ପାଖାପାଖି ୯୦ ପ୍ରତିଶତ ଶ୍ରବଣ ଶକ୍ତି କମିଯାଇଥାଏ । ଏହି ରୋଗର କାରଣ ବିଶେଷ ଭାବେ ଅତ୍ୟଧିକ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବାରୁ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ କେତେକଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା କେନେଟିକ ହୋଇଥିବାବେଳେ କିଛି

ସେନ୍ସୋରିନ୍ୟୁରାଲ ହିୟରିଂ ଲସ୍

ଶ୍ରୁତିମଧୁର ସଂଗୀତ ଜୀବନର ଆନନ୍ଦ ମହୋଷଧି । ଏହା ଯଦି ଦୁଃଖଦ ହୋଇ ଆପଣଙ୍କ ଶ୍ରବଣ ଶକ୍ତିକୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ବନ୍ଦ କରିଦିଏ ତାହାହେଲେ ଟିକେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନଟି କିପରି ଏକ ଅସଜଡ଼ା ହେବନାହିଁ ବରଂ ଆପଣଙ୍କ ଆଖପାଖ ପରିବେଶ, ସମୟ ଆଉ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣିବାର ଅନୁଭବକୁ ହରାଇ ବସିବେ ।

କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୟସ କାରଣରୁ ହୋଇଥାଏ । ଆମ କାନର ଭିତର ଅଂଶରେ ଏକ ଅଙ୍ଗ ରହିଛି ଯାହାକୁ କର୍ମିଆ, ଯେଉଁଥିରେ ଛୋଟ ଛୋଟ କେଶ ଭଳି କୋଷିକାମାନ ରହିଥାନ୍ତି । ଏଗୁଡ଼ିକ ସାନ୍ଦ୍ର ଫ୍ଲେଭର ମିଳୁଥିବା ଭାଇବ୍ରେସନରୁ ନ୍ୟୁରାଲ ସିଗନାଲରେ ପରିଣତ କରିଥାଏ, ଯାହା ଅଡିଟୋରି ନର୍ଭ ମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ରେନକୁ ପହଞ୍ଚିଥାଏ । ତେବେ ୮୫ ଡେସିବେଲରୁ ଅଧିକ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବା ଦ୍ୱାରା ଆମ କାନରେ ଥିବା ଏହି କେଶକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚିଥାଏ, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ଆମର ଶୁଣିବା ଶକ୍ତି କମିଥାଏ । ଏହାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତେବେ ଏହାର କିଛି ଲକ୍ଷଣ ରହିଛି ଯାହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରି ଚିକିତ୍ସା କରାଇପାରିଲେ ଆମେ ଏହି ସମସ୍ୟାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇପାରିବା । ତେଣୁ ଯଦି କୌଣସି ଲକ୍ଷଣ ଦେଖୁଛନ୍ତି ତେବେ ତୁରନ୍ତ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନିଅନ୍ତୁ ।

ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟାଗ୍ରାଗନ୍ଧ ମୁମ୍ପିକ ଅଧିକ ରହିଛି ସେତେବେଳେ ଶୁଣିବାରେ ଅସୁବିଧା ହେବା, ବିଶେଷଭାବେ ସ୍ତ୍ରୀ କିମ୍ବା ପୁରୁଷ ପିଲାମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣି ଦୃଷ୍ଟିବାରେ ଅସୁବିଧା ହେବା, ସନ୍ତାନରେ ଅସୁବିଧା । ଅତ୍ୟଧିକ ପିତର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବାରେ ଅସୁବିଧା ହେବା, ବେଳେ ବେଳେ ଶୁଣିପାରୁ ହେଲେ କଣ କୁହାଯାଉଛି ଦୃଷ୍ଟି ପାରିନଥାନ୍ତା । ସେହିପରି ଏକାକିତ୍ୱେ ସଂଗୀତ ଶୁଣିବା ଅସୁବିଧା କମାଇବା ସହ ଶ୍ରବଣ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାତ ସାମାଜିକତା କୌଣସି ସମସ୍ୟା ବା ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଦେଲେ ଆପଣ ତୁରନ୍ତ ବାକ୍ ଶ୍ରବଣ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନିଅନ୍ତୁ । ଘଷା ଘଷା ଧରି ହିୟରିଂ କ୍ଲବ୍ ଅଥବା ବ୍ୟବହାରରୁ ଦୂରେଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ । ସେହିପରି କେହି କେହି ବିଚାର

କରନ୍ତି ଯେ କମ ଶୁଣିବା ମଧ୍ୟ ଭଲ ଅଭ୍ୟାସ କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଠିକ ନୁହେଁ । ଆପଣଙ୍କ ଖାନ୍ ଶୁଣିବାର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କ୍ଷମତା ଅଛି । ଏହାକୁ ବାକ ଶ୍ରବଣ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ମାପକରି ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଣିବାର କ୍ଷମତା ରଖନ୍ତୁ । କେତେକଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ କର୍ଷପକଳ କୌଣସି ଦୂର୍ଯ୍ୟତା ବଶତଃ ଆୟାତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, କୌଣସି ଔଷଧର ପରିପାତ୍ତ୍ୱିକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଏପରିକି ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟର କାରଣ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମସ୍ୟା ଅନ୍ୟତମ କାରକ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଛୋଟବେଳୁ ଏ ଅଭ୍ୟାସକୁ କମ କିପରି କରାଯାଇପାରିବ ସେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତୁ । ଏହାସହ ନିୟମିତ ଭାବେ ବାକ୍ ଶ୍ରବଣ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନିଅନ୍ତୁ ଏବଂ କୌଣସି ଶ୍ରବଣ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସମସ୍ୟା ଦେଖାଦେଲେ ମନଇଚ୍ଛା ଫେନଟିପ୍ସର ବା ଉନ୍ନତ ଡ୍ରପ୍ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଆପଣଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ଚାଲିକାରେ ସୁସ୍ଥମ ଖାଦ୍ୟ, ପନିପରିବାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତୁ । ଗାଡ଼ି ଚାଳନା ବେଳେ ବା ରାତିରେ ଶୋଇବା ବେଳେ ଏପରିକି ପ୍ରାତଃ ଭ୍ରମଣ ହେଉ ବା ଯୋଗପ୍ରାଣାୟାମ ସେ ସମୟରେ କାନରେ ହିୟରିଂ କ୍ଲବ୍ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଅଭ୍ୟାସ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତୁ । କେତେକ ଅଛନ୍ତି କାନରେ ମଇଳା ଜମିଛି ଭାବି ମନଇଚ୍ଛା ଅନାବଶ୍ୟକ ଏଣ୍ଟ୍ରେଣ୍ଟ୍ କାଠି ପୁରାଇ କର୍ଷ

ଗହ୍ୱରକୁ ପରିଷ୍କାର କରିବାକୁ ଅପଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି । ଏହା କେବଳ ମାରାତ୍ମକ ନୁହେଁ ବରଂ ଘାତକ ମଧ୍ୟ । ଦେଶୀୟ ବା ତୁରୁକା ତୁରୁକି ପ୍ରାଚୀନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର କୌଣସି ତେଜ କାନ ସଫା ପାଇଁ ଆଦୌ ପକାନ୍ତୁ ନାହିଁ । ନିଜ ଶରୀରକୁ କେବଳ ନୁହେଁ କାନ ଯେ ଆପଣଙ୍କର ଶରୀରର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ ଏହାକୁ ଆଦୌ ଭୁଲନ୍ତୁ ନାହିଁ । କାନ ସମ୍ପର୍କୀୟ ପରାମର୍ଶ ନେଇ ଆଲୋଚନା କଲାବେଳେ ଡିଜେ ସଂଗୀତ ଏକ ମାରାତ୍ମକ ପ୍ରସଙ୍ଗ । ଅନେକ ଏହାକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥାନ୍ତି । ଯଥା ସମ୍ଭବ ଡିଜେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିବା ସ୍ଥାନ ଠାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ । କାନରେ ପାଣି ପଶିଗଲେ କିମ୍ବା ଏବେ ଯେହେତୁ ବର୍ଷାଦିନ ବ୍ୟବହାରିକ ସାଧାରଣ ଜୀବନରେ ବର୍ଷାରେ ଭିଜିବା ସମୟରେ କାନ ଭିତରକୁ ପାଣି ଚାଲି ଯାଉଥିଲେ ଏ ଦିଗକୁ ଅଣଦେଖା କରନ୍ତୁନାହିଁ । ପରିଷ୍କାର ବିଶୋଧିତ ତୁଳା ଦ୍ୱାରା କାନ ସଫା କରନ୍ତୁ । ପାଣିରେ ବୁଡ଼ି

ସ୍ନାନ କରିବା ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲେ ଏଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ଖୁବ ଭଲ । ଅନେକ ହୁଏତ ଜାଣିନଥାନ୍ତି କାନ ସହିତ ସ୍ନାୟୁଗତ ଭାବେ ମସ୍ତିଷ୍କର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଯୋଗ ଓ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ତେଣୁ ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ସ୍ନାୟୁ ମସ୍ତିଷ୍କଜନିତ ସମସ୍ୟାକୁ ବିଚାଡ଼ି ଦେଇଥାଏ । ଶ୍ରୁତିମଧୁର ସଂଗୀତ ଜୀବନର ଆନନ୍ଦ ମହୋଷଧି । ଏହା ଯଦି ଦୁଃଖଦ ହୋଇ ଆପଣଙ୍କ ଶ୍ରବଣ ଶକ୍ତିକୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ବନ୍ଦ କରିଦିଏ ତାହାହେଲେ ଡିଜେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନଟି କିପରି ଏକ ଅସଜଡ଼ା ହେବନାହିଁ ବରଂ ଆପଣଙ୍କ ଆଖପାଖ ପରିବେଶ, ସମୟ ଆଉ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣିବାର ଅନୁଭବକୁ ହରାଇ ବସିବେ ।

‘ଧ୍ୱନି’ ମେଟ୍ରୋପ୍ଲିକା, କାଠଗୋଲା ରୋଡ଼, ମଙ୍ଗଳାବାଗ, କଟକ, (ମୋ) ୯୪୩୮୨୭୬୭୬୦



ଅସୂୟା ମାନବୀୟ ଚେତନାର ପରିପନ୍ଥୀ

ସୁବାସ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହାଣୀ

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉଦ୍ଧାର...)

"Humanism is a universal vision that emphasizes the interconnectedness of all people beyond national or religious boundaries, rooted in shared humanity and creative existence"

Rabindranath Tagore.

ଆମ ବିଦ୍ୟାର୍ଜନ ପକ୍ଷଟି ଭୌତିକ ବା ବସ୍ତୁନିଷ୍ଠ ଆଦର୍ଶ । ଅନ୍ଧ ଅନ୍ଧାର

ଆବଦ୍ଧ ବଳୟ ପରିସୀମା ଭିତରେ ମହତ ବିଦ୍ୟାର ଉପଦେଶ-‘ଯା’ ବିଦ୍ୟା ସା ବିଦୁଳୟେ’ ଆଜି ଅପହସିତ । ସାଧୁତା ହିଁ ପବିତ୍ରତା ମାନବ ମତ୍ତ ଆଜି ଦୂର ବିଗଳକ୍ଷୟରେ ଆମକୁ ଛିନ୍ନକେଇ ଚାଲିଛି । ଅର୍ଥ ଅର୍ଥର ମୂଳ, ଏକଥା ବିସ୍ମୟ ଅର୍ଥ ସର୍ବସ୍ୱ ପଦ୍ମକୁ ଆବୋରି ଆମେ ଅର୍ଥ କାଟ ସାଜି ଚାଲିଛୁ । ଅଣାୟତ ସମୟ ଆଗତ । ପରମାତ୍ମା ଯୁକ୍ତ ଦେହୀ ଡାକବା ଦ୍ୱାର ଦେଶରେ ଡେଇଡ଼େ ପିଟିବା ଆରମ୍ଭ କଲାଣି । ଅସୂୟା ପଣ ଆମ ସାରସ୍ୱତ ପରିଧି କି ଗ୍ରାସ କରିବା ସବୁଠି ବିପଦ ଜନକ । ନିକଟ ଅତୀତରେ କଣେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯଶା ସାଧକଙ୍କ ମହାପ୍ରୟାଣ ପରେ ଅସୂୟାର ବିଭବ ଦୃଶ୍ୟ ଆମ ସ୍ମରଣଶାଳ ଆତ୍ମାକୁ ଧ୍ୱସ୍ତ କରିବ । ଆମେ ନିଜକୁ ଏତେ ପ୍ରଜ୍ଞାବାଦୀ ଭାବିବା କେବଳ ଦୃଥା ଆତ୍ମସନ୍ଦିଗ୍ଧା ନନ୍ଦ ଚିତ୍ର ନୁହେଁ ତ ଆଉ କ’ଣ ? ଆମେ କ’ଣ ପ୍ରଥମ ସୃଜନ

ଆତ୍ମା ? କେବଳ ପୁନରାବୃତ୍ତିରେ ଯଦି ଏତେ ଆଶ୍ଚାଳନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରି ? ନୂତନ ଅର୍ଥ ବିଦୁଳୟେ’ ଆଜି ଅପହସିତ । ସାଧୁତା ହିଁ ପବିତ୍ରତା ମାନବ ମତ୍ତ ଆଜି ଦୂର ବିଗଳକ୍ଷୟରେ ଆମକୁ ଛିନ୍ନକେଇ ଚାଲିଛି । ଅର୍ଥ ଅର୍ଥର ମୂଳ, ଏକଥା ବିସ୍ମୟ ଅର୍ଥ ସର୍ବସ୍ୱ ପଦ୍ମକୁ ଆବୋରି ଆମେ ଅର୍ଥ କାଟ ସାଜି ଚାଲିଛୁ । ଅଣାୟତ ସମୟ ଆଗତ । ପରମାତ୍ମା ଯୁକ୍ତ ଦେହୀ ଡାକବା ଦ୍ୱାର ଦେଶରେ ଡେଇଡ଼େ ପିଟିବା ଆରମ୍ଭ କଲାଣି । ଅସୂୟା ପଣ ଆମ ସାରସ୍ୱତ ପରିଧି କି ଗ୍ରାସ କରିବା ସବୁଠି ବିପଦ ଜନକ । ନିକଟ ଅତୀତରେ କଣେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯଶା ସାଧକଙ୍କ ମହାପ୍ରୟାଣ ପରେ ଅସୂୟାର ବିଭବ ଦୃଶ୍ୟ ଆମ ସ୍ମରଣଶାଳ ଆତ୍ମାକୁ ଧ୍ୱସ୍ତ କରିବ । ଆମେ ନିଜକୁ ଏତେ ପ୍ରଜ୍ଞାବାଦୀ ଭାବିବା କେବଳ ଦୃଥା ଆତ୍ମସନ୍ଦିଗ୍ଧା ନନ୍ଦ ଚିତ୍ର ନୁହେଁ ତ ଆଉ କ’ଣ ? ଆମେ କ’ଣ ପ୍ରଥମ ସୃଜନ

କବି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର । ପ୍ରତିଯୋଗୀରୁ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀ ଓ ଅସୂୟା ପ୍ରବଣ କେବଳ ମାନବ ପରିପନ୍ଥୀ ନୁହେଁ, ସାହିତ୍ୟ ସୃଜନ ସୌଭାଗ୍ୟ, ବାଂମୟ ଦୈଭ୍ୟ କଳା କୋମାରୀ ଗାରିମାକୁ ଅପନିହିତ କରେ । ଏକ ବିଶ୍ୱ ଶତାବ୍ଦୀର ମଣିଷ ମାରାତ୍ମକ ବୈଶିକ ଅସୂୟା ବ୍ୟାଧିରେ କବଳିତ । ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡିବାକୁ ସମାଜର ସମସ୍ତ ଶାଳ ଶୈଳୀରେ ଦୂର୍ବଳତା ଦିଶିପାରେ । ମଣ୍ଡଳୋପନିଷଦ ଦ୍ୱିତୀୟ ଖଣ୍ଡ ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ଳୋକ କହେ - ‘ଯଥା ନଦ୍ୟାଃ ସ୍ୟନ୍ତମାନାଃ ସମୁଦ୍ରୋ-ଅଷ୍ଟମ ଗଛନ୍ତି ନାମ ରୂପେ ବିହାୟ । ତଥା ବିଦ୍ୱାନ ନାମ ରୂପାଦ ବିମୁକ୍ତଃ ପରାପୁରଂ ପୁରୁଷମୁପାତି ବିଦ୍ୟମା । ବିଦ୍ୱାନ ସଞ୍ଜ୍ଞା, ଆଗାଧିତ ଆଗାର ଆଚରଣ ସ୍ୱାୟ ଆତ୍ମ ବିଦ୍ୟା ନାମ, ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ଅହଂବୋଧକୁ ବିମୁକ୍ତତା ମାନଙ୍କ ମୌଳିକ ଅନୁଚିନ୍ତା ସମତା ସୂତ୍ରର

ଅନୁଲିପିରେ ନିମଜ୍ଜନ ହୋଇ ଅସୂୟାର ବେଶ, ଭୂଷା, କପଟ କୃତ କଳକ ମୟ ବିଶ୍ୱକୁ ଶୁଦ୍ଧ ପବିତ୍ର ବିଶ୍ୱ ସର୍ବନିର ଭୂମି ପୂଜନ ହେଉ ବିଶ୍ୱ ହେଉ ମଧୁସୂଦା ସଂପ୍ରାତି ସମ୍ଭବ । ପ୍ରେମ ପାତ୍ରରେ ପରସା ଯାଉ ମଣିଷ ପଥ ପାଥେୟ ଅତୁଟ ପସରା । ବସୁଧା ବନ୍ଧ ମଣିଷର ଉଲ୍ଲାସମୟ ଧ୍ୱନରେ ଗୁଞ୍ଜରା ଉଠୁ ମାନବ ମହାନ ଧ୍ୱନି ଆମେ ସବୁ ବିଶ୍ୱବାସୀ ଗୋଟିଏ ଆକାଶ ତଳ ନିବାସୀ । ଡ଼ ତତ୍ ସତ୍ । (ସମାପ୍ତ) +ଶ୍ରୀହରି ଆଲୟ, ବାଂମୟ ନିଜୟ, ସାହିତ୍ୟ ଚିରକାଳ । ସା-ବୋଇତାକୁ ପାଟଣା, ପୋଷ-ମୋହନପୁର, ବିଞ୍ଚାରପୁର-୭୫୫୦୦୪ କିଲ୍ଲା-ଯାକପୁର

ପୂଣ୍ୟ ବଡ଼ଦିନ ପର୍ବ...

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା

ବାର ମାସ ଅନ୍ତେ ଆସିଛି ଜଗତେ ପୂଣ୍ୟ ବଡ଼ଦିନ ପର୍ବ

ସାରା ବିଶ୍ୱବାସୀ ପାଳିବେ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଏକତ୍ର ହୋଇଣ ସର୍ବ ଯାଶୁକ ଜନମ ଦିନ

ସାରା ବିଶ୍ୱ ଆଜି ନୂଆ ନୂଆ ଲାଗେ ଗିର୍ଜା ବିଶେ ଶୋଭାବନ । ସହର ବଜାର ଅପୂର୍ବ ସଜାରେ କିଶୁଅଛି ସର୍ବ ମନ

ଇସାୟା ଧର୍ମର ଏ ମହାନ ପର୍ବ

+ତେହୁଳିପଦା,କଗଡ଼ସିଂହପୁର ମୋ-୭୩୫୫୨୩୫୩୫୭

ଦିଏ ସେବାଭାବ ଛାନ ସାଜା ଦିଏ ଉପହାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ବୃକ୍ଷ ଅପୂର୍ବ ସଜାରେ ହସିଉଠେ ଗିର୍ଜାରେ । ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଥିଲେ ଦେବତା ସମାନ ବିଚାର ତା’କ ମହାନ ତା’କ ନୀତି କୁହେ ଅସହାୟ ସେବା ଦେଇଥାଏ କୋଟି ପୁଣ୍ୟ ଦୟା ହିଁ ମାନବ ଧର୍ମ ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭାବ ଆପଣାଏ ଯିଏ ପାଏ ସେ ଜଗତେ ମାନ । ଆତ୍ମାୟତା ଭାବ ହୃଦୟରେ ଭରି ଆସ ଏ ବଡ଼ଦିନରେ ଦୁଃଖୀ ଦରିଦ୍ରଙ୍କ ଛୋଟ ଛୋଟ ଆଶା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ସରିଏଁ ଆମ ନିଜର ତା’କ ଖୁସି ଦେଖୁ ଆମେ ଖୁସି ହେବା ସର୍ବେ ହେବେ ଆପଣାର ।

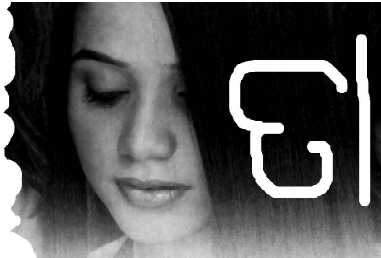
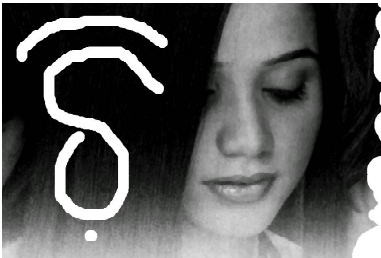
ଆଇନା ଆଗର ନିରବତା

ରେଣ୍ଡା ମେହେର

ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଝିଅ— ଆଇନା ଆଗରେ ହାସକୁ ଓଠରେ ଧରି ନିଜକୁ ସୁନ୍ଦର ଗଢ଼େ, ବହୁ ଶୁଙ୍ଗାର ଦେଇ ସାଜେ, ହେଲେ ମନର ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ କେ ଆଉ ପଢ଼େ ! କେଶରେ ସ୍ୱପ୍ନର ଛାୟା ମୁହଁରେ ଆଲୋକର ଅଭିନୟ, ଲୋକେ ଦେଖନ୍ତି ମୋ ରୂପ କେହି ପଢ଼ନ୍ତି ନି ମୋ ହୃଦୟ । ମୁଁ ହସେ— କାରଣ ମୁଁ ହସିବା ଶିଖିଛି, ମୁଁ ରୁପ ରହେ— ଆଇନା ମୋତେ ଦେଖାଏ ଗୋଟିଏ ସାହସୀ ମୁହଁ, କିନ୍ତୁ ସେଇ ଆଇନା ଭିତରେ ଲୁଚିଛି

ଅନେକ ବେଦନାର ଲୁହ । ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଝିଅ— ଲୋକେ କହନ୍ତି “ତୁମେ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର” କିନ୍ତୁ କେ ପଢ଼ାରେନି ଏ ଦୁଃଖଭରା ହୃଦୟକୁ । ହସ ଆଡ଼ରେ ବିବାହକୁ ଚାପିରଖି ନିଜ ସହିତ ନିଜେ ଲୁଚୁଛି, ଆଇନା ଭାଙ୍ଗିନି ହେଲେ ଏ ମନ ପ୍ରତିଦିନ ଭାଙ୍ଗୁଛି । ତଥାପି ଆଜିବି, ଆଇନା ଆଗରେ ନିଜକୁ ସକାର ବସେ କାରଣ ଦୁନିଆ ରୂପ ଦେଖେ କୋହଳ ପଡ଼ି ପାରେନା... ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଝିଅ— ଯାହାର ନିରବତାକୁ ଲୋକେ ଦୁର୍ବଳତା ଭାବନ୍ତି, ହସକୁ ଭୁଲ ଦୃଷ୍ଟି, ଓ ଚରିତ୍ରକୁ ଆଖିରେ ମାପନ୍ତି । ମୁଁ ଭାଙ୍ଗିଲେ ବି ଶବ୍ଦ କରେନି, କାରଣ ଏ ସମାଜ ଝିଅର ଲୁହକୁ

ଦୃଢ଼େନି, କେବଳ ଚର୍ଚ୍ଚା କରେ । ଏ ମନର ଅନକଥା କଥା ସବୁ ରହିଯାଏ ନିରବ ଚିଠି ହୋଇ, ଠିକ୍ ଯେପରି ଲକ୍ଷ୍ୟହୀନ ସୁନିଳ ଆକାଶେ ଖଣ୍ଡିତ ଭାସି ବାଦଳ ହୋଇ । ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଝିଅ— ଯିଏ କଷ୍ଟ ସହି ବି ସାହସକୁ ମୁହଁରେ ପିନ୍ଧିଚାଲୁଛି, ହସର ଛାୟାରେ ଦୃଢ଼ତାକୁ ମନରେ ଧରି ନିଜ ପରିଚୟ ଗଢ଼ି ନେଉଛି । ଆଜି ବି ଏ ମୁହଁ ଆଇନାରୁ ଦୂରେ ରହେ, କାରଣ ମନର କୋହ ମନରେ ହିଁ ଦବିଭୂତ ହୋଇ ରହିଯାଏ, ତାହା କେହି ପଢ଼ିପାରେନା, ନା ଅବା କେ ବୁଝି ପାରେ । କାରଣ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଝିଅ... +ହାତୀବନ୍ଧା, ନୂଆପଡ଼ା



ଆଜିର
ନାରିର ନିଜସ୍ୱ ପୃଷ୍ଠା

ପୂର୍ନ ପ୍ରତିଧ୍ୱନି

୫ ୨୫ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୨୫, ଗୁରୁବାର, ବାଲେଶ୍ୱର

ପେନସନ୍‌ର ଚେନସନ୍ ...

ଶୀତ ଦିନ । କାଠୁଆ ଶୀତରେ ଦେହ ମୁଣ୍ଡ ଅରି ଯାଉଥାଏ । ଏହି ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ସରକାରୀ ହାସପାତାଳରେ ରାତି ଡିୟୁଟି କରୁଥାନ୍ତି ଜଣେ ମଧ୍ୟ ବୟସ୍କ ଡାକ୍ତର । ବେଡ଼ରେ ଶୋଇଥିବା ରୋଗୀ ମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଆସି ପୁଣି ବସୁଥାନ୍ତି ନିଜ ଚେୟାର ଉପରେ । ମନରେ ଦିରଳି ଭାବ ଆସୁଥାଏ , ଓଃ... ଏ ଶୀତ ରାତିରେ ଘରେ କମ୍‌ଲ ଘୋଡ଼ି ହୋଇ ଶୋଇବାର ସୁଖକୁ ଛାଡି ଏଠି ଏମିତି ଖଟିବାକୁ ପଡୁଛି !! ମନକୁ ଟିକିଏ ହାଲୁକା କରିବା ପାଇଁ ପାଖରେ ଥିବା କମ୍ପାଉଣ୍ଡରୁଙ୍କ ସହିତ କଥା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଡାକ୍ତର ବାବୁ...

- ଆଛା, ଏଇ ସତର ନମ୍ବର ବେଡ଼ରେ ଥିବା ରୋଗୀଟି କିଏ ? ଆପଣ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣିଛନ୍ତି କି ? ବଡ଼ ଦୁଃଖୀ ଜଣା ପଡୁଛନ୍ତି ସେ !

-- “ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗଡକାଲି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କଥା ହୋଇ ଥିଲି ସାର । ସେ ଜଣେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀ । ଯେତେବେଳେ ସେ ବ୍ୟାଙ୍କରେ କିରାଣୀ ଭାବରେ ଯୋଗଦାନ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଦରମା ଥିଲା ତିନି ଶହ ଟଙ୍କା ଆଉ ସୁନା ଭରିବୁ ଥିଲା ପତାଶ ଟଙ୍କା । ଆଜିର ସୁନା ଦରକୁ ଦେଖି ଅନୁତାପ କରୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ କାହିଁକି ସେ କିଲେ ଖଣ୍ଡେ ସୁନା କିଣି ରଖିଲେନି ବୋଲି । ଖାସ୍ ସେଇ ବିଚାରେ ପରା ସେ ଆଜି ଶଯ୍ୟାଶାୟୀ ହୋଇପଡିଛନ୍ତି” । କାନ କୁଣ୍ଡେଇ କୁଣ୍ଡେଇ କହିଲା କମ୍ପାଉଣ୍ଡର୍ଟି ।

-- ଓଃ... ବଡ଼ ଦୁଃଖର କଥା । ଆଉ... ତାଙ୍କ ପାଖରୁ ଦୁଇଟି ବେଡ଼ ଛାଡ଼ି ଯିଏ ଅଛନ୍ତି.. ?

-- ଆଛା ! ସିଏ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ । ସଚିବାଳୟ ନିକଟରେ ଥିବା ବ୍ୟାଙ୍କ ଶାଖାରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଚାକିରୀ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ନୂଆ ରାଜଧାନୀର ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ହେଉଥିଲା । ସେଇ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଇଡ଼ା ଘରର ମାଲିକ ନିଜ ଝିଅ ବାହାଘର ପାଇଁ କିଛି ଜମି ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କରି ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ସେ ଜମିକୁ କିଣିବା ପାଇଁ । ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଯେତେ ଜିଦ୍ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ରାଜି ହୋଇନଥିଲେ ନିଜ ଗାଆଁ ଘର ଛାଡ଼ି ରାଜଧାନୀରେ ଜମି କିଣିବାକୁ । ସେତେବେଳେ ସେ ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ଗୁଣ୍ଠ ପ୍ରତି ପାଞ୍ଚ ଶହ ଟଙ୍କା ଥିଲା, ଆଜିର ସମୟରେ ସେ ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ଦେଖି ସେ ଖୁବ୍ ପକ୍ଷାତାପ କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସେଇ କଥା ନେଇ ଖୁବ୍ ଉଲ୍ଲସୁଣା ଦେଉଛନ୍ତି,

ଟିକିଏ ହସ



ସେହି ଦୁଃଖରେ ତାଙ୍କର ରକ୍ତ ଚାପ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ସେ ମା ପାତାଳରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଛନ୍ତି । କମ୍ପାଉଣ୍ଡରୁଙ୍କ କଷ୍ଟ ଓଦା ଓଦା ଶୁଣା ଯାଉଥିଲା ।

-- ଖୁବ୍ ଦୁଃଖର କଥା । ଆଛା ! ତାଙ୍କର ଅନ୍ତଃନାଳୀରେ ଅଲସର୍ ହୋଇଯାଇଛି । ବାମ ପଟକୁ ଯେଉଁ ରୋଗୀ ଜଣକ ଅଛନ୍ତି.. ? ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣ କି.. ?

-- ହଁ, ସାର୍ ! ମୁଁ ତ’ ଦିନ ସାରା ଏଇଠି ଥାଏ, ତେଣୁ ଏଇ ରୋଗୀ ମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୁଃଖ ସୁଖ ହୋଇ ମୋ’ର ସମୟ କଟିଯାଏ । ସେଇ ଇଦ୍ରବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କରି ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ସେ ଜମିକୁ କିଣିବା ପାଇଁ । ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଯେତେ ଜିଦ୍ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ରାଜି ହୋଇନଥିଲେ ନିଜ ଗାଆଁ ଘର ଛାଡ଼ି ରାଜଧାନୀରେ ଜମି କିଣିବାକୁ । ସେତେବେଳେ ସେ ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ଗୁଣ୍ଠ ପ୍ରତି ପାଞ୍ଚ ଶହ ଟଙ୍କା ଥିଲା, ଆଜିର ସମୟରେ ସେ ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ଦେଖି ସେ ଖୁବ୍ ପକ୍ଷାତାପ କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସେଇ କଥା ନେଇ ଖୁବ୍ ଉଲ୍ଲସୁଣା ଦେଉଛନ୍ତି,

ତାଙ୍କର ଘନିଷ୍ଠ ସାଙ୍ଗ ଜଣକ ବି.ଇଡି ପରେ ଏମ୍. ଇଡି କରି ଗୋଟିଏ କଲେଜରେ ଅଧ୍ୟାପକ ହେଲା । ଏବେ ସେ ଅଧକ୍ଷ ପଦରୁ ଅବସର ନେଇଛି । ଲକ୍ଷାଧିକ ଟଙ୍କା ପେନସନ୍ ପାଇ ଖୁବ୍

ଖୁସିରେ ଅଛି । ସାଙ୍ଗକୁ ଦେଖି ତା’ କଥା ଶୁଣିା ପରେ ତା’ସହିତ ନିଜର ତୁଳନା କରି କରି ଇର୍ଷ୍ୟାରେ ଜଳି ଜଳି ଏ ମହାଶୟଙ୍କର ଅନ୍ତଃନାଳୀରେ ଅଲସର୍ ହୋଇଯାଇଛି । ଅପରେସନ୍ ପାଇଁ ସେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି । “ବଡ଼ ଦୁଃଖର କଥା ଆଛା” ।

କମ୍ପାଉଣ୍ଡର୍‌ଟି ଦରଦୀ ସ୍ୱର ରେ କହିଲା । ହଠାତ୍ “ଆଃ.....” ବୋଲି ଶବ୍ଦ କରି ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ଦେଇ ବସି ପଡ଼ିଲେ ଡାକ୍ତର ଜଣକ । କମ୍ପାଉଣ୍ଡର୍ ଜଣକ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଧାଇଁ ଆସିଲେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ । ତାଙ୍କର ବାହୁ ଧରି, ଦେହମୁଣ୍ଡ ଆଉଁସି ପକାଇ କହିଲେ.... କ’ଣ ହେଲା.. ? କ’ଣ ହେଲା ସାର... ? ଛେପ ଡୋକି ପାଣି ଗ୍ଲାସ୍‌ଟିଏ ପିଇଗଲା ପରେ ଡାକ୍ତର କହିଲେ ...” ସୁରେଶ ! ଶିନ୍ଦ୍ର ମୋ’ ପାଇଁ ତା’ ପାଖରେ ବେଡ଼ଟିଏ ସଜାଡ଼ି ଦିଅ” ।

--କାହିଁକି.. ? କ’ଣ ହେଲା କି... ସାର !! ବିକଳ ହୋଇ ପଚାରିଲେ କମ୍ପାଉଣ୍ଡର୍ ଜଣକ ।

ସର୍ବ୍‌ସହା ପୃଷ୍ଠି

ସୁଲକ୍ଷଣୀ ସାହୁ

ଏଗାର ବାର ବରଷରୁ ମାଡ଼ି ଆସେ ମନରେ ଦେହରେ ଏକ ଅନାହତ ଯୁଦ୍ଧ, ସୁଭାବରେ ଚିତା ସମାଜରେ ଏକା ଅମାନିଆଁ ଅଶନିଃଶ୍ୱାସୀ ସେ ଅବରୋଧ ।

ପୃଥିବୀଟେ ଗଢିଉଠିବା ହେତୁ କୋର୍ କର ସ୍ଥିରିକୃତ ମାଟି ରଚିତ ହୁଏ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶେ ବହୁ ଦୁଃଖଲକ୍ଷ ଏକ କଷିତ ପୃଷ୍ଠି ।

ପାଡ଼ା ବେଦନା କବଳିତା ଗାଡ଼କଳା କଳଶୋଦଧି ସମ ପ୍ରଶସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଘେରା, ବିଧି କବଳିତ କ୍ଷୁଦ୍ର କାୟା ନୀତି ନିୟମର ବୋଝ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଦୋଷିଣୀ ଭଳିଆ ।

ସୁଦଳ କଅଁଳ ଅଜାସୌଷ୍ଠଭ ଭୟାତୁର ଦେହ କିଳି ଚିଲ ସାଗୁଣା ଛକନ୍ତି ଆତୁରେ ସୁଯୋଗ ଉକ୍ତି । ମାତୃରୂପୀ ଦେବୀଏ ନିନ୍ଦିତା କେଉଁଠି ଏସିଡ଼ ପିତାତା, ଅଗ୍ନିସ୍ୱାତା ଦୃଶ୍ୟ ସମାଜର କୁସିତ ବର୍ବରତା ।

ଖସିଯିବାକୁ କିବା ସମର୍ଥ ସୁକୁମାରୀ ବନିତା ସଭ୍ୟତାର ଏ ନଗ୍ନ ପଶୁପ୍ରବୃତ୍ତି ଆଧୁନିକତା ଅଚିତ ବସ୍ତ୍ରାଚା ନିରିହ କନିଆଁ ମଝି ରାସ୍ତାରେ ହୁଏ ଅପମାନିତା ।

କୋକିଳଭାସିନି ସରୋଜିନୀ

ସରସ୍ୱତୀ ମେହେର

ତୁମ ପରି ଛୋଟ ଝିଅଟିଏ ପଡା ଲେଖାରେ ତାର ସରି କିଏ ହାଉତ୍ରାବାଦରେ ଜନମ ତାର ଅଘୋରନାଥ ଚଣୋପାଧ୍ୟାୟ ପିତା ତାଙ୍କର । ଥିଲେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷାଦିତ ଓ ବଡ଼ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଝିଅଠାରେ ରଖୁଥିଲେ ଆଶା ଅନେକ ।

ବଡ଼ ହୋଇ ହେବ ଦିନେ ବଡ଼ ବୈଜ୍ଞାନିକ ନ ହେଲେ ଜଣେ ଗଣିତଜ୍ଞ । ଦିନେ ଗଣିତ ପ୍ରଶ୍ନ ଦେଇ କହିଲେ ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ କବାଟ ବନ୍ଦ କରି ଦେଲେ ବାପା କିନ୍ତୁ ସରୋଜିନିଙ୍କ ଥିଲା ଅନ୍ୟ ଇଚ୍ଛା । ଗଣିତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସମାଧାନ ନକରି ତା ପଛ ପଟେ କବିତା ଲେଖିଦେଲେ ତିଆରି । ବାପା ଏହା ଦେଲେ ହେଲେ ଚକିତ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ କବିତା ଥିଲା ବର୍ଷିତ ସେଇ ଦିନଠାରୁ ବାପା ଦେଲେ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ପାଠ ପଢ଼ାଇଲେ ଝିଅକୁ କରି ଯତନ ।

ଅନେକ ଭାଷାରେ ଲେଖିଲେ କବିତା ଜଗାଇଲେ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଏକତା, ମମତା । ଥିଲେ ସେ ଜଣେ ବ୍ରାତିକାରୀ ଜେଲଦଣ୍ଡ ଭୋଗିଥିଲେ ନ କରି ଖାତିରି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାରତ ହେଲା ପରେ ରାଜ୍ୟପାଳ ରୂପେ ତାଙ୍କୁ ବଢିଲେ । ତାଙ୍କ ଲେଖନୀରେ କହୁକ ଯାଦୁ ଥିଲା ଭାରତର କୋକିଳ ନାମରେ ପରିଚିତ ହେଲା ।

+ସିନାପାଲି,ନୂଆପଡ଼ା

ତୁମେ ଖରା ମୁଁ ଛାଇ

ଅସୀମା ପ୍ରଧାନ

ତୁମେ ଖରା ମୁଁ ଛାଇ
କିଏ କହେ
କହୁଥାଇ ପାରେ
ମନେ ମନେ ଭାବୁଥାଇ ପାରେ
ମୁଁ ବି ତ ହେଉ ହେଉ ହୋଇଗଲି,
ତୁମେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଖରା ହେଲେ
ମୁଁ ଶୀତ ଶୀତଳ ଛାଇ
ତୁମେ ଲେଲିହାନ ଅଗ୍ନି ହେଲେ
ମୁଁ ଜୀବନ ଦାୟିନୀ ଜଳ
ହେଲେ ମୁଁ
ଖେଳି ବାକୁ ତାହେଁନି ଛାଇ ଆଲୁଅର
ବାଦୀ ପ୍ରତିବାଦୀର
ସତ୍ୟ ମିଥ୍ୟା ଅହମିକାର
ଅହଂ ଅହଂ କାର ଗାରିମାର
ଅନୁଗତ ଆନୁଗତ୍ୟର
ଅବିଶ୍ୱସ ବିଶ୍ୱାସଭାକନର
ନିଆଁ ପାଣିର
ଅବନ୍ୟ ବମନାୟର
ଛକାପକ୍ଷା ଲୁଚକାଳି ଖେଳା ।

ଆସ ଆମେ ଦୁହେଁ ହେବା ଖରା
ଦୁହେଁ ହେବା ଛାଇ
ହାତକୁ ହାତ ଛନ୍ଦି ଚାଲିବା
ପରସ୍ପର ଅନ୍ତରକୁ ଝାଙ୍କି ଦେଖିବା
ମନକୁ ମନ ମିଶାଇ ଲଭିବା
ଯୁଝିବା,ବିଜୟୀ ହେବା
ନାରୀ ପୁରୁଷର ଅଭେଦ୍ୟ ପାତେରୀ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇ
ତୁ ତୁ ମୁଁ ମୁଁ ଲକ୍ଷଣେ ରେଖାକୁ ଲିଭାଇ
ସାମାଜିକ କଟକଣାକୁ ବାଦ ଦେଇ
ଆସ ଆଗେଇବା ଏକ ଭିନ୍ନ
ଇସିତ ପୃଥିବୀ ଅଭିମୁଖେ ।

+ବୀରମହାରାଜପୁର, ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର

ଦିତି ଦେଖିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁତ୍ର ଅଗ୍ନି ଜ୍ୟୋତିପରି ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ଦେଖା ଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ଦେଖି ଦିତି ଯେତିକି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ, ସେତିକି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ସେ ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ‘ଶକ୍ତ, ଆଜି ମୁଁ ତୋତେ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ଅଦିତି, ଅର୍ଥାତ ତୋର ଜନନୀର ପୁତ୍ର ମାନେ ମୋର ପୁତ୍ର ମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ବିନାଶ କଲେ । ତେଣୁ ଦେବଗଣଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଏହି ଦୁନ୍ଦ୍ରର ବ୍ରତକୁ ପାଳନ କରୁଥିଲି । ମୁଁ ବର ମାଗିଥିଲି ଯେ, ଦେବତାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମୋର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହେବ । ହେଲେ ଏ ଅଶତାଶ ପୁତ୍ର କିପରି ଜନ୍ମ ହେଲେ ? ଏହାର ବିଧାନ କ’ଣ ? ତୁ ମୋତେ ମିଛ ନକହି ସତକଥା କୁହ, ତୁ କଣ କଲୁ ?’

‘ସତ୍ୟ କହୁଛି ମାତାଶ୍ରୀ । ନିଜର ଆତ୍ମରକ୍ଷା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ବ୍ରତର ଛିଦ୍ର ଦେଖି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ପଣି ଏମାନଙ୍କୁ ଅଶତାଶ ଖଣ୍ଡ କରିଦେଇଛି । ମହାପୁରୁଷ କଣ୍ୟାପଙ୍କର ସେବା କରି, ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ବ୍ରତ କରିଥିବାରୁ ଆପଣଙ୍କର ସିଦ୍ଧି ଲାଭ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇନାହିଁ । ତେବେ ଅଶତାଶ ବଳ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ପ୍ରବଳ ବୀର୍ୟା ଶକ୍ତିକୁ ମୁଁ ଏବେ ସେଥିରୁ ମାତ୍ର ଭାଗ ବଳରେ ବହୁଥିବା ବାୟୁ ବା ପବନର ଶକ୍ତିରେ ପରିଣତ କରିଦେଇଛି । (ଏହି ମରୁତ ମାନଙ୍କୁ ଯଦି ବା ଝଡର ଦେବତା କୁହାଯାଏ, (ଅନ୍ୟତ୍ର), ଭାରତୀୟ ଅର୍ଥରେ ମରୁତ ହେଉଛନ୍ତି ପବନ । ମଣିଷଠାରେ ଯୋଗ ବଳରେ ବାୟୁ ଧାର ରହେ ଓ ବୀର୍ଯ୍ୟଯୁ୍ କରେ । ଏହି ଯେଉଁ ଶେଷ ଇନ୍ଦ୍ର ଜନ୍ମ ହେଲେ, ସେ ବାସ୍ତବରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଇନ୍ଦ୍ର ହୋଇଥିଲେ । କାରଣ ଯିଏ କଠୋର ତପସ୍ୟା କରୁଥିଲା, ସିଏ ଇନ୍ଦ୍ର ହେଉଥିଲା । (ଅନ୍ଧକ୍ୟାଙ୍କୁ ରମଣ କରିଥିବା ଇନ୍ଦ୍ର, ବାଳିଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିବା ଇନ୍ଦ୍ର,କୃଷ୍ଣ ଳୁ ଆକ୍ଷେପ କରିଥିବା ଇନ୍ଦ୍ର, ଦ୍ୱରାସୁର କୁ ବଧ କରିଥିବା ଇନ୍ଦ୍ର ଜଣେ ନଥିଲେ ।)ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଏବେ ମୋର ଜଣେ ଜଣେ ପାରିଷଦ ଓ କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଯେ, ମୁଁଏମାନଙ୍କୁ ଏକ ବା ସାମୁହିକ ଭାବେ (ମୌସୁମୀ ସକ୍ରିୟ ବା ଅଶତାଶ ପବନ)ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ପାରିବି । ବିଦାୟ ମାତାଶ୍ରୀ । ‘ଏହାକହି ଇନ୍ଦ୍ର ହସି ହସି ଦିତିଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରି ସ୍ୱର୍ଗକୁବନ ଭବେଶ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ ଓ ବ୍ରତ ଭଙ୍ଗ ହେତୁ ଦିତି ପକ୍ଷାତାପ କରିଥିଲେ ।

‘ସେହି ଦେବତା ମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର କୌଣସି ଶକ୍ତି ସକଳ ଆପଦ ବିପଦରୁ ରକ୍ଷା କରି ଚାଲିଛି । କିଏ ସେହି ଶକ୍ତି ? ତେବେ କ’ଣ ସେହି ଶ୍ରୀ ବିଷ୍ଣୁ କି ? ଦେବତା ମାନେ କହନ୍ତି, ଏହି ମାନବ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୃଷ୍ଠି ଓ ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ମୂଳ ଉପାଦାନ ବ୍ୟତୀତ ମାନବ ଏଯାବତ୍ ନୂତନ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରିନାହିଁ । ପ୍ରକାପତି ମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱରେ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କରି ଅଛନ୍ତି । ‘ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଠୋପା ଅଶ୍ରୁ ତାଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ପୁତ୍ର ହିରଣ୍ୟ କଶିପୁର ମନ୍ତ୍ରକରେ ଝରି ପଡ଼ିଲା । ସେ ପୁତ୍ରର ମନ୍ତ୍ରକରେ ହସ୍ତ ରଖି କହିଲେ, ‘ ତୁ ଦେବକନ୍ୟା ହେତୁ ହିରଣ୍ୟ କଶିପୁ ! ଏ ପୃଥିବୀର ସମ୍ରାଟ ହେବୁ । ତୁହି କେବଳ ଏ ଜନନୀ ହୃଦୟର ଦୁଃଖ ଅନଳକୁ ନିର୍ବାପିତ କରି ପାରିବୁ ।’

(କ୍ରମଶଃ)
+ ବାଳିଝରି, କାନପୁର, ବଡ଼ୟା, କଟକ

ଲକ୍ଷ୍ୟ

ବର୍ଷାରାଣୀ ମହାମଲ୍ଲିକ

ଭାଗ୍ୟ ବି ଯୋଡ଼ି ହୋଇଯାଏ
ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଭାଗ୍ୟ ନୁହେ,
ବାରମ୍ବାର ପରିଶ୍ରମ କରିବି
ତୁମେ ମୋ ହାତରେ ଧରା ନ ଦେବାଯାଏ ।
ତୁମେ ସ୍ୱପ୍ନ ରେ ମୋ ଆସ
ଘନ ଶର୍ବରୀର ଛାଇ ନିଦରେ
ଆଜି ଦେଇଯାଅ ସହସ୍ର ପ୍ରତ୍ୟାଶା
ମୋର ନିଦୁଆ ନିଶା ଆଖିରେ ।
ଅବଚେତନ ମଣିଷକୁ କର ସଜାଗ
ଲକ୍ଷ୍ୟର ସଚେତନତା ବଳେଇ ଦେଇ,
ସବୁ ନିଦ, ଅଳସ ଉଠେଇଯାଏ
ଯେବେ ମନ ରେ ମୋର ହୁଅ ଚହଲେଇ ।
ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଦିନେ ନା ଦିନେ କେବେ ହେଲେ ତ
ପ୍ରାସ୍ତି କରିବି ତୁମକୁ, ଇଚ୍ଛା ଅଛି ଅକା’କ୍ଷା ଅଛି
ତେଣୁ ଉପହାର ସ୍ୱରୂପ ବରକାର ଅଛି ତୁମର
ନିଷ୍ଠା,ପରାକାଷ୍ଠା ପରିଶ୍ରମ,
ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଏ ସବୁକିଛି ।
+ସୟଲପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ
ଜାଣେ ସହଜରେ ତୁମେ ଧରା ଦିଅନା କମା
ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ବିଭାଗ
ବେଳେବେଳେ ତୁମ ସହ
ମୋ: ୮୨୭୦୬୫୯୩୩୨

‘ଡିସେମ୍ବର ୨୫ - ସମାଜନୀ ପବିତ୍ର ତୁଳସୀ ପୂଜନ ଦିବସ’

ଯୀଶୁଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ : କ୍ରିଷ୍ଣମସ



ଡଃ ଅମୂଲ୍ୟ କୁମାର ପଣ୍ଡା



ଧାର୍ମିକ ମାନ୍ୟତା ଅନୁସାରେ ତୁଳସୀ ଗଛ ଧନ ଦେବା ମା' ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ରୂପ ହୋଇଥାନ୍ତି । ନିୟମିତ ଭାବେ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତୁଳସୀ ଗଛକୁ ପୂଜା କଲେ ମା' ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ ଘରେ ବାସ କରିଥାନ୍ତି । ଘରେ ସୁଖ ସମୃଦ୍ଧି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ମାନ୍ୟତା ଯେ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ତୁଳସୀ ଅତି ପ୍ରିୟ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ତୁଳସୀ ଅର୍ପଣ କଲେ ଦୁଇଗୁଣା ଫଳ ମିଳିଥାଏ । ତୁଳସୀ ପତ୍ର ବିବା ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ପୂଜା ହୋଇ ନଥାଏ । ଲୋକେ ଘରର ସୁଖ ଏବଂ ଦୁଃଖ ହଟାଇବା ପାଇଁ ତୁଳସୀର ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି । ହେଲେ ତୁଳସୀ ଗଛ ମୂଳେ ପାଣି ଦେବା ସମୟରେ କିଛି ମନ୍ତ୍ର ଜପ କରିବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ । କାରଣ ବିନା ମନ୍ତ୍ରରେ ପାଣି ଦେବାକୁ ସ୍ବାକାର କରାଯାଏ ନାହିଁ । ତୁଳସୀକୁ ସବୁଦିନ ପୂଜା କରିବା ଦ୍ୱାରା ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ଖୁସି ହୋଇଯାଇ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ସକାଳୁ ସ୍ନାନ ସାରି ତୁଳସୀ ପୂଜା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ପରେ ତୁଳସୀ ମୂଳେ ପାଣି ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହାସହ ରବିବାର ଦିନ ତୁଳସୀ ପତ୍ର ଚୋଳିବାକୁ ଆମ ଶାସ୍ତ୍ର ରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଦିନ ପତ୍ର ଛିଣ୍ଡାଇବା ଦ୍ୱାରା ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରାଗିଯାଇଥାନ୍ତି । ଯଦି ପ୍ରହ ଦଶା ପଡ଼ିଛି ଏହାକୁ ଠିକ୍ କରିବା ପାଇଁ ସବୁଦିନ ତୁଳସୀ ମୂଳେ ପାଣି ଦେବା ଉଚିତ । ତୁଳସୀ ମୂଳେ ଜଳ ଅର୍ପଣ କରିବା ଆଜିର ସଂଗଠିତ ତଥା କଥିତ ମହାଭାରତ ଚରିତ୍ର ମାନଙ୍କୁ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେ ସତ୍ୟର ଯେଉଁ ଦର୍ପଣ ତାଙ୍କ କବିତା ଭିତରେ ଉଠି ମାରିଥିଲା

ବ୍ରହ୍ମବେଦି ବର୍ତ୍ତ ପୁରାଣରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ, ଦକ୍ଷସାବର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ବଂଶଧର ଧର୍ମପରାୟଣ ରାଜା ଧର୍ମଧ୍ୱଜ ଓ ରାଣୀ ମାଧବୀଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ୱରୂପିଣୀ ସର୍ବଗୁଣସମ୍ପନ୍ନା ପତ୍ନିନୀ କନ୍ୟା ‘ତୁଳସୀ’ କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଶୁକ୍ରବାରରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ରାସସୁଜା ବୃନ୍ଦାବନରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଗୋଲକ ବିହାରୀଙ୍କ ଅଷ୍ଟ ଗୋପପାର୍ଷଦ ମଧ୍ୟରୁ ‘ସୁଦାମା’ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶାପପ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ ନାମକ ଦାନବ ରୂପେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ତୁଳସୀ ସେହି ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ବିଷ୍ଣୁ ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼କୁ ବଧ କରନ୍ତେ, ପୂର୍ବକଦୂର ବୃନ୍ଦାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ରୂପ ତୁଳସୀ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ଶିଳାରୂପ ହେବାର ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ । ମାୟାଧରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ତୁଳସୀ ବିବ୍ୟସ୍ତରୂପ ଗ୍ରହଣ କରି ତପସ୍ୟାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଗୋଲକବିହାରୀଙ୍କ ସହ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ସହ ବିଷ୍ଣୁପ୍ରିୟା ହୋଇ ରହିଲେ । ତୁଳସୀଙ୍କ ମରଣବାର ଗଣନା ନଦୀ ହେଲା, କେଶରୀଶିରୁ ତୁଳସୀ ବୃକ୍ଷ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ଲୀଳାମୟ ଠାକୁର ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ରବିକରାଜ କୁହାଯାଏ । ତାଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ନାତି ଓ ଦେଶରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗ ଓ ବାସ୍ତବ ଫୁଲ ଲାଗିଥାଏ । ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ହେଉ କି ପହଣ୍ଡିରେ ଅବା ରଥ ଉପରେ ଫୁଲରେ ସୁସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦିଅନ୍ତି । ତେବେ ମଥାରେ ସର୍ବଦା ତୁଳସୀ ଶୋଭାପାଏ ।



ଆଜି କ୍ରିଷ୍ଣମସ ବା ବହୁଦିନ । ଆବର୍ତ୍ତୀତାୟ ସ୍ତବରେ ସମ୍ଭବତଃ ଚତୁର୍ଥ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଡିସେମ୍ବର ୨୫ ତାରିଖକୁ ମହାପୁରୁଷ ଜନ୍ମସ୍ ବା ଜିଷୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିନ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଇଛି । ବିଶ୍ୱର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର କିରସ୍ତାନ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜିର ପବିତ୍ର ଦିବସଟି ଏକ ସାଂସ୍କୃତିକ ଛୁଟିଦିନ । ଜିକ୍ସ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ କେଉଁ ମସିହାରେ ଏବଂ କେଉଁ ମାସର କେଉଁ ଦିନରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ଜଣାଯାଏ ନାହିଁ । ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ ସତ୍ତମରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ ସେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ଆଧୁନିକ ଐତିହାସିକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି । ଜିକ୍ସଙ୍କର ଜନ୍ମ, ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ବାବଦରେ ମାଥ୍ୟୁ, ମାର୍କ, ଲୁକା ଓ ଜନଙ୍କ ନାତିବାଣୀ ସମ୍ବଳିତ ଧର୍ମପୁସ୍ତକ ସୁସମାଚାର ବା ଗସ୍ତପେଲରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ମାଥ୍ୟୁ ଓ ଲୁକାଙ୍କ ଗସ୍ତପେଲରେ ଜିକ୍ସଙ୍କ ଜନ୍ମ ବିଶଦ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ । ଲୋକପ୍ରିୟ ପରମ୍ପରା ଅନୁଯାୟୀ ଜିକ୍ସ ବେଥଲହେମ୍ ନଗରର ଏକ ଘୋଡ଼ାଶାଳରେ ପୋଷା ଜନ୍ମଙ୍କୁ ଗହଣରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଘୋଡ଼ାଶାଳଟି ଏକ ସରାଇଖାନା ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ଥିଲା । ସରାଇଖାନାରେ ପ୍ରକୋଷ ଖାଲି ନଥିବାରୁ ଜିକ୍ସଙ୍କ ମାତା ମେରି ଓ ପିତା କୋକେଟ୍ ଘୋଡ଼ାଶାଳରେ ଆଶ୍ରୟ ନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଜିକ୍ସ ଭୃମିଷ୍ଟ ହେବା ପରେ ମାତା ମେରି, ତାଙ୍କୁ ଏକ କମ୍ବଳରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଘୋଡ଼ାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦିଆଯାଉଥିବା ଏକ କୁଣ୍ଡରେ ରଖି ଦେଇଥିଲେ । ଜଣେ ଡ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଆର୍ଥିକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଖବର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରଚାରିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମେଷପାଳକମାନେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆସି ଜିକ୍ସଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ମେଲସିଓର, କାସ୍ତର ବାଲୁଆଜର ନାମକ



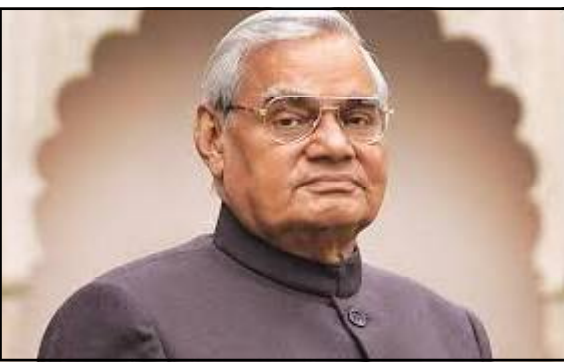
ଜଣେ ଦେବଦୂତ ମେରିୟମଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ, ସେ ଏକ ଦିବ୍ୟ ତଥା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ଗର୍ଭରେ ଧାରଣ କରିବେ ଏବଂ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେବେ । ସେହି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ନାଁ ହେବ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ । ଏହି ସମୟରେ ଯୁସୁଫ୍ ସହିତ ମେରିକଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଦେବଦୂତଙ୍କ ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ ମେରିୟମ ଯୁସୁଫ୍ଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ଯୁସୁଫ୍ ତମକି ପଡ଼ିଲେ । ଦିବ୍ୟ ଆତ୍ମା କଥା ଶୁଣି ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ । ଆଉ ତୁରନ୍ତ ନିର୍ବନ୍ଧକୁ ବାଜାସ୍ତ କରି ମେରିୟମଙ୍କୁ ଜୀବନରୁ ଭୁଲିଯିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଏକଥା ଜାଣିବା ପରେ ଯୁସୁଫ୍ଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ତାଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ବଦଳାଇବା ପାଇଁ କହିବା ସହିତ ମେରିଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଦିବ୍ୟ ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ବୋଲି ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇଗଲେ । ଆନନ୍ଦରେ ନାଚି ଉଠିଲେ । କିଏ କ’ଣ ସବୁ ଭାବିଲା ତାହାର ଆଉ କଳନା ନାହିଁ । ଏଥିରେ ରୋମ୍ ସମ୍ରାଟ ବି ବାଦ ପଡ଼ିଲେ ନାହିଁ । ମେରିୟମଙ୍କ ଗର୍ଭଧାରଣ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ସେଠାରେ ଥିବା ଯାତ୍ରୀ ଶିବିରରେ ସ୍ନାନ ନଥିବାରୁ ଯୁସୁଫ୍ ଓ ମେରି ଏକ ଗୋ’ଶାଳାରେ ରାତ୍ରୀ ଯାପନ କରିଲେ । ସେଠାରେ ହିଁ ମେରିୟମ ସେଇ ବିଦ୍ୟାତୁଳ୍ ଶରୀର ଭାବେ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ଘାସକୁଟା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ଚଟେଇରେ ନବଜାତ ଶିଶୁପୁତ୍ରକୁ ଶୁଆଇ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରଣାୟାତୁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ଖବର ଜାଣିବା ପରେ ଦେବଦୂତ ଏବଂ ନିକଟତମ ସହରର ମାଙ୍କଣ ବିଦ୍ୱାନ ଜ୍ୟୋତିଷ ତାଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ । ଆକାଶର ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ତାରା ସେହି ମା ଜଣେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳଙ୍କୁ କେରୁକେଲମ୍ ଠିକଣା ବତାଇଥିଲା ବୋଲି ବାରବେଳରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ସେଇଠୁ ରୋମାନ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡରରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ଗଣନା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଅନେକ କାହାଣୀ, ଲୋକ କଥା ଏଥିରେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଗଲା । ସେହିଦିନରୁ ଆମେ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିନକୁ ପାଳୁଛୁ ବହୁଦିନ ଭାବେ । +ପୂର୍ବତନ ଡିଏଫଓ , ପଲାର, ବାଲିଚପୁର, ଯାଜପୁର

ସୌରଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର

ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସମୟ ଧରି ଭାରତୀୟ ରାଜନୀତିରେ ନିଜ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ଏହି ଅନେକ କାଳକ୍ରମୀ ଫାକ୍ତି ଭାରତୀୟ ସାରସ୍ୱତ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଚିରକାଳ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ହୋଇ ରହିବ । ତାଙ୍କର ଏକ ପ୍ରିୟ କବିତାର ଫାକ୍ତିଟି ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛି - ‘ବାଧାୟେଁ ଆତା ହେଁ ଆୟେଁ ଘିରେଁ ପ୍ରଲୟ କୀ ଘୋର ଘଟାଏଁ, ପାଉଁ କେ ନାଟେ ଅଙ୍ଗାରେଁ ସିର ପର ବରସେଁ ଯଦି ଲୁଲାଇଁ, ନିଜ ହାତେଁ ମେଁ ହସିବେ-ହସିବେ ଆଗ ଲଗାକର ଜଳନା ହୋଗା କଦମ ମିଳାକର ଚଳନା ହୋଗା ।’ ୧୯୬୦ ଦଶକରେ କବି ଅଟଳ କାଳ୍ପ ଉପରୋକ୍ତ କବିତା କୋଟି ଭାରତୀୟଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଆୟୋଜିତ କରୁଛି । ନିଜ ବ୍ୟକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜନୀତିକ ଜୀବନ ଭିତରେ ସେ ସର୍ବଦା କହୁଥିଲେ - ‘ମୋ କବିତା ହେଉଛି ଯୁକ୍ତର ଘୋଷଣା, ଏହା ପରାକ୍ରମର ପ୍ରତ୍ନାବନା ନୁହେଁ, କାବ୍ୟ କେବେ ପରାଜିତ ସିପାହାର ନୈରାଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ନିନାଦ ନୁହେଁ ବରଂ ସଂଗ୍ରାମରତ ଯୋଦ୍ଧାର ବିଜୟ ସଂକଳ୍ପ ।’ ଭାରତୀୟ କବିତା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ତାଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କବିତା ସଂକଳନ ଥିଲା ‘ମେରା ବନ୍ଦ୍ୟାବନ୍ କବିତାଏଁ’ ଯାହାକି ୧୯୫୫ରେ ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା । ସେହିପରି ୧୯୯୭ରେ ତାଙ୍କର ‘ଶ୍ରେଷ୍ଠ କବିତା ସଂକଳନ’, ୧୯୯୫ରେ ‘ନୟା ଦିଶା ସନ ଆଲବମ୍ ଡ୍ରେଡ୍ ଜଗଜିତ୍ ସି’, ୧୯୯୯ର ‘କ୍ୟା ଖୋୟା କ୍ୟା ପାୟା: ଅଟଳ ବିହାରୀ ବାଳୁପେୟୀ, ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଔର କବିତାଏଁ’, ୧୯୯୫ରେ ‘ସପ୍ତେନ୍ଦନା ଏନ୍ ଆଲବମ୍ ଡ୍ରେଡ୍ ଜଗଜିତ୍ ସି’, ୨୦୦୩ରେ ‘ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଥାନ ପଂସ୍ତୁ’ ପ୍ରମୁଖ ଭାରତୀୟ କବିତା କାବ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିଛି । ରାଜନୀତି ଜୀବନର ଉତ୍ତାନ ପରନ ଓ ହାରଜିତକୁ ନେଇ ସେ ଲେଖୁଥିଲେ ‘କ୍ୟା ହାର ମେଁ, କ୍ୟା ଜାଉ ମେଁ କିଶ୍ତ ନହିଁ ଭୟଭୀତ ମେଁ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପଥ ପର କୋ ଭି ମିଲା ଯହ ଭି ସହି, ଓ ଭି ସହି, ବରଦାନ ନହିଁ ମାଲୁକା ହୋ କୁହ ପର ହାର ନହିଁ ମାଲୁକା ।’ ପ୍ରତିକଳତାକୁ ସାମ୍ବା କରି ସବୁ ଭାରତୀୟଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ବାଣୀ ରଖି ସେ ଯେଉଁ କାଳକ୍ରମୀ କବିତାଟି ରଖୁଥିଲେ ତାହା ହେଉଛି ‘ବାଧାୟେଁ ଆତା ହେଁ ଆୟେଁ, ଘିରେଁ ପ୍ରଲୟ କୀ ଘୋର ଘଟାଏଁ, ପାଉଁ କେ ନାଟେ ଅଙ୍ଗାରେଁ, ସିର ପର ବରସେଁ ଯଦି ଲୁଲାଇଁ, ନିଜ ହାତେଁ ମେଁ ହସିବେ-ହସିବେ,

ହୃଦୟର କବି କାର୍ତ୍ତି ପୁରୁଷ ଅଟଳ କୀ ମୌର୍ କୀ ଉମର କ୍ୟା ହେ ଦୋ ପଲ୍ ଭି ନେହିଁ...

ଆଗ ଲଗାକର ଚଳନା ହୋଗା, କଦମ ମିଳାକର ଚଳନା ହୋଗା । ସର୍ବଧର୍ମର ସମାନତାର ମହନୀୟ ଉଜ୍ଜୀବିତ ବାଣୀ ରଖି ସେ ତାଙ୍କ କବିତାରେ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ - ‘କାଶ୍ମୀର କେ ନୟନ ବନ କୋ, କିସନେ ହେ ସୁଲଗାୟା, କିସନେ ଛାତି ପର, ଅନ୍ୟାୟେଁ କା ଅୟାର ଲଗାୟା, ଆର୍ଷେଁ ଖୋଲ କର କର ବେଖୋ, ଘର ମେଁ ଭାଷଣ ଆଗ ଲଗା ହେଁ, ଧର୍ମ, ସତ୍ୟତା, ସଂସ୍କୃତି ଖାନେ, ଦାନବ କ୍ଷୁଧା ଜଗା ହେଁ, ହିନ୍ଦୁ କହନେ ମେଁ ଶର୍ମାତେ, ଦୁଧ ଲକାତେ, ଲାଜ ନା ଆତା ।’ ଜୀବନ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଅତି ପାଖରେ ପିଲାବେଳୁ ସାମ୍ବା କରିଥିବା ଅଟଳକୀ ଜୀବନ ପରାଜୟକୁ ସାମ୍ବା ନକରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ କବିତାରେ ଯେଉଁ ଆଲୋକର ଶିଖା ଦେଖାଇଥିଲେ ତାହାହେଉଛି - ‘ମୌର୍ କି ଉମ୍ କ୍ୟା ବୋ ପଲ୍ ଭି ନହିଁ, କିୟତା-ସିଲସିଲା, ଆଲ୍ କଲ କି ନହିଁ, ମେଁ କୀ ଭଲ କିୟା, ମେଁ ମନ ସେ ମରୁଁ, ଲୌଚକର ଆଉଁଶା, କୁଡ୍ ସେ କୈଁୟା ତରୁଁ । ତୁ ବଦେ ପାଉଁ, ତୋରୀ-ଛିପେ ସେ ନ ଆ, ସାମ୍ବନେ ଥାର କର, ଫିର୍ ମୁଡ୍‌ବେ ଆଲ୍‌ମା, ମୌର୍ ସେ ବେଖବର, କିୟତା କା ସଫର, ଶାମ୍ବ ହର ସୁମରାଉ, ରାଉ ବଂଶୀ କା ସ୍ୱର ।’ ଜୀବନ ସୂର୍ଯ୍ୟର ମହାସତ୍ୟ ଓ ଆଜିର ସଂଗଠିତ ତଥା କଥିତ ମହାଭାରତ ଚରିତ୍ର ମାନଙ୍କୁ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେ ସତ୍ୟର ଯେଉଁ ଦର୍ପଣ ତାଙ୍କ କବିତା ଭିତରେ ଉଠି ମାରିଥିଲା



ତାହା ହେଉଛି - ‘ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏକ୍ ସତ୍ୟ ହେ, ଜିସେ ଝୁଠିଲାୟା ନେହିଁ କା ସକ୍ତା, ମରଗ୍ ଓସ୍ ଭି ତୋ ଏକ୍ ସକାର ହେ, ଯହ ବାର୍ ଆଲ୍‌ବ୍ ହେ କି ରବିକରାଜ ତରିତ୍ର ମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟ ଭିତରୁ କବିତାର ଯେଉଁ ପ୍ରୋତ୍ କୁହାଇ ଥିଲେ ତାହା ଅନୁବାଦିତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ହେଉଛି - ‘ସମ୍ବୁଖରେ ଶାୟିତ ଯଦି ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଥ ପ୍ରଗତି ଚିରନ୍ତନ ଯଦି, ଶେଷ କଥା ତିକା କାହିଁ ସୁସ୍ଥିତ ହର୍ଷିତ ମୁଖେ କିପରି ଏ ଶ୍ରମକୁଳାନ୍ତି । ବିଫଳ ବା ସଫଳତାରେ ସମ ମନେରଥ ସବୁ ଦେଇ କିଛି ବି ନ ତାହିଁ, ବର୍ଷା ପରି ବାରିଧାରା ବରଷି ଯିବାକୁ ହେବ, ପାଦମେ ପାଦ ମିଳାଇ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । କିଛି କଣ୍ଠା ସୁସଜ୍ଜିତ ଜୀବନ ଉଦାମ ପ୍ରେମରୁ ବଞ୍ଚିତ ଯୌବନ ନିରବତା ମୁଖରିତ ମଧୁବନ ।’ କେବଳ କବିତା ନୁହେଁ ଅନେକ ସୃଜନଶୀଳ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ

